

Motrišta

I tako je Hrvatski državni sabor donio Deklaraciju o Domovinskom ratu. Govore da je Deklaracija stvarno potrebna za buduće generacije, za one koji su danas premladi da pamte, za one strance koji će tako možda razumjeti što se dogodilo 1991. godine. Jer, za mene i za svakog od Vas, Deklaracija nije ni bila potrebna, jer Domovinski rat je svetinja, svi branitelji su ono pred čim se mi s poštovanjem dižemo, a samostalnost Hrvatske čuvat ćemo kao svetinju koju su nam predali oni, čije kosti su rasute po zemlji Hrvatskoj, i tko god da samo i pomisli na neku "balkansku asocijaciju" završio bi gore od Čaušeskoga.

Eto, tako si ja mislim, no kad pogledavam, čak i na kratko po Hrvatskoj - možda je ta Deklaracija morala doći?

Upravo sam završila gledanje dva jeziva filma iz Vukovara - "Svjedok" i film o Ovčari. Ne mogu vam reći kako je strašno gledati te filmove i sjećati se, sjećati se.... i razmišljati kako se to moglo dogoditi, i kako je moguće da se i danas događaju neke nerazumljive stvari.

Pogledajte Vukovar - po riječima koje čitam i slušam na filmovima, branitelji Vukovara nisu dobivali pomoć. Pričao mi je jedan od izbjeglica iz Vukovara kako su mladi branitelji na sam dan pada govorili kako su bili napušteni i ostavljeni na milost i nemilost! Po riječima Alenke Mirković (knjiga "91,6MHz - Glasom protiv topova") Vukovar je za vrijeme opsade sustavno bio mican iz vidokruga prosječnog Hrvata, kad novinarima Vukovarskog radija nije bilo dozvoljeno poslati čak ni posljednje krikove za pomoć cijeloj Hrvatskoj, a to je odlučilo tadašnje vodstvo HRT-a:

"Počeli su nam 'rezati' izvješća. Obuzeti poslom i problemima, isprva to nismo ni primjećivali. Dio ekipe koji bi ostao u redakciji, palio je mali tranzistor u terminima vijesti tako da čuju izvješće, ocijene ga, usporede s izvješćima naših kolega s drugih ratišta. Poznavali smo ih po glasovima i sa zadovoljstvom uočili kako brzo prihvaćaju naše inovacije u oblikovanju izvješća.

Prvo smo primijetili da se izvješća, uglavnom Sinišina i Josipova, prepričavaju. OK, mislili smo, možda im se činilo dosadnim da ponavljaju jedno te isto do primitka novog izvještaja. Ako nije bilo novih podataka, nismo ni slali novo izvješće, tako da su ona stizala u razmacima od sat, dva, tri, ovisno o situaciji.

Zatim smo primijetili kako se iz izvješća izbacuju dvije-tri posljednje rečenice. One su obično prenosile reakcije na službena stajališta ili izjave političkog ili vojnog vrhovništva u Zagrebu. Nisu to bile samo naše mentalne egzibicije, iako smo se, u većini slučajeva, s njima potpuno slagali. Bili su to službeni stavovi Povjerenstva za Vukovar, Kriznoga štaba ili zapovjedništva obrane koje bi mi samo uobličili tako da budu primjereni radijskom izvješću.

Nakon toga, Zvezdana nam je obratila pažnju na Josipov izvještaj koji je bio skraćen gotovo na polovicu. Bili smo u Štabu i dečki su nam dali nekakav radio kako bismo mogli poslušati te vijesti. Više se nije moglo govoriti o slučajnosti. Izvještaj je bio odrezan kao sjekirom."

Bila sam u Vukovaru nekoliko puta i nema tih riječi užasa koje bih mogla opisati to što čovjek doživi kad uđe u taj grad. Čak i ono prvo osjećanje koje doživite kad prelazite preko tzv Kleinovog (pontonskog) mosta u grad, gdje niz kuća ne postoji - strašno je. Svatko od vas je "vidio" Vukovar, sliku ovdje, sliku ondje - no treba ući u taj grad i doživjeti cijeli grad - užas Vašeg života, ruševine kraj ruševina - nijeme spomenike braniteljima Vukovara, svjedoke krikova nevinih - koji nisu oklijevali braniti svoj grad.

Ovih dana vratio se moj suprug iz Hrvatske i snimio je film u Vukovaru. Posjetio je grad, odnio cvijeće na groblje Vukovaraca, a ono što je zaista posebno važno - otišao je na Ovčaru. No, njegov kolega koji ga je vodio nije znao put za Ovčaru i imali su vodiča jednu vukovarsku majku koja je izgubila sina na tom istom mjestu.

Znate li zašto kolega mog supruga nije znao pronaći put prema Ovčari? Putokazi prema mjestu na Ovčari gdje je spomen ploča su vrlo slabi, gotovo nikakvi i treba vam vodič, ako želite doći do spomenika!

I tu je ono što ja zamjeram i prošloj i sadašnjoj Vladi, a Vukovar im je stalno u ustima: kako je to moguće da je put prema Ovčari nije jasno označen. Ovčara je ogromno poljoprivredno dobro, iskrižano sa mnogo lokalnih cesta. Tabele koje označuju put prema tom specijalnom mjestu na Ovčari trebale su biti postavljene onog dana kad je bila "mima reintegracija hrvatskog Podunavlja. Table sa putokazima i objašnjenjima, slikama žrtava i sve to na raznim jezicima svijeta trebale su biti postavljene već na prilazu Vukovaru, tako da vas sve vodi na to užasno mjesto, gdje je 200 ranjenih vojnika (ali i civila) - što se smatra nižim od najnižih činova kukavičluka u kulturnom svijetu - ubiti ranjenog vojnika!

A to nije sve što me je užasnulo: na slici spomenika na Ovčari, koji je od uglačanog crnog mramora sa izdubljenom pticom mira, vidi se da je spomenik napuknut! Pogledajte sliku spomeniku (str. 22): slova na riječima ispisanim na spomeniku nedostaju.

I tu dolazi ono ključno pitanje: kakav smo mi to narod, mi Hrvati, kad dozvoljavamo da taj naš spomenik herojima Vukovara stoji sam, nema nikakve straže, ostavljen na milost i nemilost "dobrodušnih komšija? Zar mi ne shvaćamo da je i ovo Oltar domovine pred kojim bi stalno trebala biti počasna straža najbolje hrvatske mladeži ili onih koji su svojim velikim djelima zaslužili čuvati ovo sveto mjesto Hrvatske. Ovčara bi trebala biti mjesto gdje se mladost Hrvatske uči čuvati što je naše, poštivati i pamtiti žrtvu 200 ranjenih vojnika i civila, branitelja Vukovara, koji su bili ubijeni pred cijelim svijetom, a biti kod Ovčare trebala bi biti posebna čast, koju bi zaslužio malo tko.

Sa žalošću u srcu pišem ova motrišta, jer za mene Vukovar je svetinja, kao i za Vas sve. Upravo me je sram da je došlo do devastiranja ovako važnog spomenika. I nekako u vrijeme kad je Hrvatski državni sabor donosi Deklaraciju o Domovinskom ratu - pitam se da li ta Deklaracija dolazi u pravo vrijeme - upravo možda zbog ovog spomenika i da li je došlo vrijeme da se sazna prava istina o Vukovaru? Zašto su branitelji Vukovara govorili kako su napušteni? Gledajući film o Vukovaru ta se rečenica ponavlja nekoliko puta. Deklaracija je očito bila nužna, jer vrijeme je za odgovor na pitanje: ZAŠTO JE PAO VUKOVAR? ZAŠTO VUKOVAR NIJE DOBIO TOLIKO MOLJENU I TRAŽENU POMOĆ? Inače, Deklaracija i Vukovar u ovom obliku su upravo oxymoron - potpuna suprotnost koja se nigdje ne može susresti, niti izjednačiti. A Deklaracija nam govori kako trebamo poštivati Domovinski rat. Valjda onda i Vukovar, i spomenik na Ovčari.

Tako ja mislim.

Valentina

Cijena \$2.00

Dvobroj 69/70 - 31. X. 2000.

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal

(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- **Predsjednik Mesić:**
Sa Jugoslavijom je definitivno gotovo
- **Račan:**
Broj zaposlenih veći za oko 40.000
- **Promjene Ustava**
- **ICTY:**
Šokirani slikama pokolja u Škabrnji
- **I Kardinal Štjepanac opet pred poviješću**
- **Intervju Ive Sanadera, predsjednika HDZ-a**
- **Vukovar...**
- **Jakov Gotovac, kompozitor**
- **Motovun**
- **Okvir za portret: Ana Oletić**

Veseli Kordunaši: gosp. Vlado Franjak na stupi

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief

Glavni Urednik :

Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Ing. Damir Borovčak,
Ing. Slavko Butković, Zvonko Čelebija,
dr. Darko Desaty, Zlata Jurić,
dr. Davorka Križaj-Kapljic,
Mile Paulić, Ivica Puhalo

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Novi "E-mail": iskra1@look.ca

Telephone • Telefon :

(905) 738 - 0053

Fax :

(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :

KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretplata na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :

1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Dvobroj 69/70. 31. listopada. 2000.

Sadržaj:

Pismo urednice.....	2
Vijesti iz Toronta.....	3
Najnovije vijesti.....	4
Vijesti na engleskom.....	5
Intervju sa Predsjednikom Mesićem.....	6
Račun ustvrdio povećani broj zaposlenih.....	8
Promjene Ustava.....	9
Šimonović, Izostavite nas.....	9
Razne vijesti.....	10
Intervju sa Ivom Sanaderom.....	11
Za Hrvatsku nema brzih rješenja.....	13
Zna se koliko stoji mirovina, ispit.....	14
Vijesti iz BiH.....	15
Vijesti iz Jugoslavije.....	16
Damir Borovčak, Hello Toronto-ovdje	
Zagreb.....	17
Tiskovna konferencija Honos-a.....	18
Vukovar.....	19-24
Lijepom našom, Mojim očima.....	25
Jakov Gotovac.....	26
Motovun in Istria.....	28

Hrvatska u drugoj Jugoslavenskoj državi.....	29
Dubrovačka republika.....	30
Dr. Davorka Križaj-Kapljic, Da sam mogla.....	31
Ban Josip Jelačić.....	32
Kestenijada '99.....	33
M. Paulić, Za Sisvete.....	33
Martinjska večera.....	34
Pet zapovedanih svecov.....	34
I onda neš pil.....	34
Dobra mladež.....	35
Obavijest drštva hrvatskih povratnika.....	35
Okvir za portret, Ana Oletić.....	36
Ivica Puhalo, Quo vadis, Croatia.....	37
Događaji u zajednici.....	38 - 42
Vaše zdravlje.....	43
Motrišta.....	44

Prilog HRVATSKOJ ISKRI,
Deklaracija o Domovinskom ratu
K. Pejčinović, Optužujem!

Urednica piše.....

Dragi čitatelji,

Pred vama je dvostruki broj HRVATSKE ISKRE, br. 69-70. Iduća HRVATSKA ISKRA izaći će iz tiska negdje krajem studenog, jer mene nema ovdje u Torontu: bit ću na odmoru tjedan dana, ako sve bude kako treba sa zdravljem u mojoj obitelji. Pred neko vrijeme dobila sam jedno "dobronamjerno" pismo u kojem je kao šala rečeno koje još novine ne izlaze kad je uredništvo na odmoru. Vjerojatno je HRVATSKA ISKRA jedina tiskovina, koja ne izlazi u vrijeme odmora urednice, no moram priznati koliko je god ta čitateljica bila "dobronamjerna" - ipak je primjetila da HRVATSKE ISKRE nema! I to je nešto! Vama, koji razumijete situaciju, hvala na razumijevanju, a idući broj HRVATSKE ISKRE je jubilani - ove naše novine izlaze punu treću godinu!

Sve više i više se događa u Hrvatskoj, sve manje i manje mi u dijaspori razumijemo! Zadovoljna sam kad vam mogu reći da smo dobili od "Zvukova Hrvatske" Toronta, gosp. Ivica Lončarića vrlo interesantan intervju sa Predsjednikom Mesićem, koji bi vam mogao odgovoriti na mnoga pitanja. Kako je pred nama obljetnica pada Vukovara - dajemo vam opširan pregled tadašnjih događanja. Uz to, predstavljamo vam mnogo materijala iz hrvatskog tiska, kao i mnogo lijepoga iz Lijepe naše. Naša zajednica živi punim životom, pa vam donosimo izvještaje sa organiziranih događaja u ovih zadnjih 15 dana. Nadam se da ćete uživati u ovom zaista obilnom broju HRVATSKE ISKRE.

I na kraju: vjerovali ili ne, Božić je pred nama. Vrijeme je za čestitke, pa Vam preporučujemo ove naše novine: želite li čestitati nekome Božić, poželjeti sve najbolje za novo stoljeće (jer tek sada ulazimo u novo stoljeće) obratite se nama. Preporučujemo i poslovnim ljudima da svoje čestitke uvrste u ove novine - glasilo ove zajednice. Cijena je samo \$15.00 po čestitci koja je veličine posjetnice. Za ostalo - dogovor.

I pred nama u Kanadi su izbori. Često slušam pojedince kako se tuže na ovo ili ono, no kad ih pitam da li su glasali - šutnja, ili 'kaj me briga' ili 'tko mene sluša'. Ovo vam je sve "figa u žepu" - kak bi Zagorci rekli, pa umjesto "fige" - svakako idite na glasanje. Jedino tako se može mijenjati ono što vam smeta, ili zadržati ono što volite. Sve ostalo je neproduktivno.

I danas, na Sisvete, sjećam se svih naših palih branitelja, posebno Vukovaraca, ljudi iz Škabrnje, Gospića, Dalja... koliko mjesta je plakalo nad nevinim žrtvama srpske agresije! Neka im je vječna slava i počivali u miru! A našim pokojnicima, koje smo zakopali ovdje u Kanadi - nosimo vas u srcima zauvijek....

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Vaše zdravlje

VIRUSNI HEPATITIS

Hepatitis uzrokovan virusom ugrožava milijune ljudi širom svijeta. Više od dva milijuna ljudi umire godišnje od te bolesti, daleko više od onih koji su zaraženi HIV virusom i obole od AIDS-a. Početni napadaj infektivnog hepatitisa nije niti toliko opasan koliko njegove dugoročne posljedice, jer neke vrste virusnog hepatitisa mogu dovesti do ciroze i raka jetre mnogo godina nakon što su se osobe zarazile virusom. Državne vlasti i zdravstveni radnici nastoje smanjiti broj žrtava zdravstvenom preventivom i podukom kako izbjeći i kako ne raznositi tu infekciju i, iznad svega, cijepljenjem protiv hepatitisa, kad god je to moguće.

U borbi protiv hepatitisa upotrebljava se cjepivo protiv hepatitisa A, globalni program imunizacije protiv hepatitisa B i testiranje na hepatitis C davalaca krvi za transfuziju. Usprkos tome, zdravstveni radnici su zabrinuti zbog mnogih neotkrivenih osoba koje prenose zarazu putem zajedničkog uživanja droga, nečistih igala, bušenja tijela i tetoviranja, slobodne i nezaštićene spolne aktivnosti, prenosa s majke na dijete, te putem kontaminiranih krvnih proizvoda, kao i zagađenom vodom i hranom.

Abeceda virusnog hepatitisa

Do sada je izolirano nekoliko vrsta virusa koji prouzrokuju hepatitis. To su virusi A, B, C, D i E. Svaka vrsta virusa se širi na svoj način. Hepatitis A i E se šire uglavnom preko hrane i vode onečišćene tragovima fekalija. U Kanadi se takove epidemije rijetko događaju, ali češće u drugim dijelovima svijeta s lošim higijenskim navikama i slabim sanitarnim i vodovodnim uređajima. Hepatitis B se prenosi kao i AIDS - preko spolne aktivnosti, kontaktom sa zaraženim sjemenom, vaginalnom sluzi i krvi, kao i prenosom s majke na novorođenče. Hepatitis C se širi skoro isključivo putem direktnog krvnog kontakta, kao što je upotreba zajedničkih igala ili drugih artikala kod drogaša, te vrlo rijetko transfuzijom krvi. D virus ne uzrokuje bolest sam od sebe, tek u društvu s B virusom. E virus je rijedak u Kanadi.

Samo nekoliko znakova upozorenja

Hepatični virusi napadaju jetru gdje izazivaju upalu stanica. Početna faza infekcije često nema većih simptoma od osjećaja umora i mučnine te slabe groznice, koji se greškom smatraju znakovima gripe. Može doći i do žutice na koži i očima. Akutna faza hepatitisa B i C (ali ne i hepatitisa A) obično brzo pređe u kroničnu fazu u kojoj je osoba nositelj virusa bez vidljivih simptoma, ali s doživotnim imunitetom. Kronična faza može završiti cirozom, rakom jetre, prekidom rada jetre, pa i smrću. Dijagnoza se postavlja, obično slučajno, nakon specifične laboratorijske pretrage krvi za hepatitis.

Hepatitis A (HAV)

Oko 2 milijuna, a vjerojatno i više, ljudi na svijetu obole od hepatitisa A. Bolest se širi uglavnom putem zagađene vode, sirove hrane i nedovoljno kuhanih školjaka.

Hepatitis A je obično lagana bolest koja se očituje proljevom, grčevima u želucu, glavoboljom i slabom groznicom, možda i blagom žuticom. Četvrtina odraslih potraži pomoć u bolnici, no većina oboljelih niti nezna da su ozbiljnije bolesni. Bolest obično prođe za jedan do tri mjeseca, za koje vrijeme je pacijent prijenosnik aktivnog virusa. Ne postoji lijek za hepatitis A, ali nakon akutne faze osoba ostaje doživotno imuna na taj virus.

Putnici koji idu u endemične krajeve svijeta (Azija, Afrika, Južna Amerika, Meksiko, Karibi, Mediteran i Bliski Istok) mogu se zaštititi od hepatitisa A cijepljenjem, ako prime vakcinu dva mjeseca prije puta. Usprkos toga, putnici trebaju prati ruke prije

jela i nakon zahoda, piti prekuhanu vodu ili onu iz boce i jesti samo dobro skuhanu hranu i oguljeno voće, a ne sirovo povrće.

Hepatitis B (HAB)

Na cijelom svijetu 300 milijuna ljudi je inficirano virusom B, a oko 2 milijuna umre od te bolesti. U Kanadi se prijavi godišnje oko 3000 novo oboljelih od hepatitisa B. Prvi (akutni) dio bolesti je blag i očituje se znakovima sličnim gripi, ali je pacijent prijenosnik zarazne bolesti. Oko 20 % zaraženih eventualno, nakon dugog vremena, umru od komplikacija - ciroze ili raka jetre.

Hepatitis B se prenosi seksualnim kontaktima preko sjemena, vaginalnih izlučina, krvi, slina, te preko igala pri zajedničkom uživanju droge. Prenositelj virusa može biti otkriven pretragom krvi. Svi članovi porodice i kućanstva koji su u kontaktu sa zaraženom osobom trebaju se cijepiti protiv hepatitisa B, kao mjerom opreza. U Kanadi sva djeca i studenti se cijepuju hepatitis B vakcinom, koja se daje u tri doze tokom šest mjeseci. Imunitet se može održati i više od deset godina. Vjerojatnost dobivanja hepatitisa B (i C) preko transfuzije krvi je minimalna, jer se sva krv testira na prisustvo virusa B (i C). Noseća žena ili ona koja planira imati dijete treba se testirati na hepatitis B, pa ako je zaražena, dijete se može cijepiti.

Hepatitis C (HAC)

Virus C je identificiran tek 1989-te i od onda se sva krv za transfuzije testira i na prisustvo virusa C. Prije 1990-te mnogi pacijenti, koji su dobili transfuzije krvi, presađivanje organa ili dijalize, zarazili su se tim virusom. Drugi način zaraze je preko igala tokom intravenoznih uzimanja droga. Na svijetu, 150 do 300 milijuna ljudi je zaraženo virusom C, od toga 1% ljudi u Kanadi, 4% u Italiji i Španiji.

Hepatitis C ima sličnu akutnu fazu kao i hepatitis B. 70-90 % zaraženih virusom C postaju doživotni prijenosnici virusa i na taj način mogu zaraziti mnoge sugrađane, a pogotovo ako nisu svjesni da su zaraženi jer nisu bili otkriveni na vrijeme. Oko četvrtine njih na koncu dobiju cirozu ili rak jetre. Za hepatitis C nema lijeka niti vakcine. Pesađivanje jetre može biti spasonosni zahvat. Osobe koje su prijenosnici virusa C trebaju paziti da ne zaraze druge osobe kapljicama svoje krvi. Moraju prekriti otvorene rane, nesmiju nikome posuđivati britve za brijanje, češljeve, četkice za zube itd.

(Izvor: June Engel, Ph.D., Canadian Health Guide, U. of T., 1999.)

Dr. Darko Desaty

VRIJEME JE ZA GODIŠNJU INFLUENZA VAKINU

Ontario je prva jurisdikcija u Sjevernoj Americi koja nudi svim svojim građanima cjepivo protiv gripe (influenza, flu) bez naplate u nadi da će to smanjiti navalu na odjele hitne pomoći ove zime, kao i mortalitet kod teških slučajeva gripe. Cjepivo se može primiti kod porodičnog liječnika, u zdravstvenim centrima, bolnicama i u nekim većim radnim organizacijama.

Medimurska večera: kuharice u kuhinji

Gosti iz Clevelanda: Mara Paulić i Ignac Lesar bili su izvrsni pri "žetvi" - jasno, uz izvođače

naše, koji su nam izvrsno predstavili narodni običaj stupanja konoplje! Kako čujem sve što je bilo predstavljeno publici, ručno je izrađeno ovdje u Kanadi, tako da time važnost ove večere postaje još veća. Uz obred stupanja, Kordunaši su izvodili vesele kordunaške pjesme, koje su izveli članovi društva - s mnogo zadovoljstva.

Uz naše kanadsko društvo Kordunaša, kao i mlade Kordunaše koji su izveli dva dobra kola, gosti, prijatelji "Zvuci Domovine Hrvata Korduna" iz Clevelanda izveli su isto tako izvrsnu verziju žetve žita i običaje koje su oko žetve žita. Uz lijepe nošnje, dobru postavu same žetve, nena-mještini smijeh i izvrsno objašnjenje - dvorana je upravo uživala u misisaškoj žetvi žita iz Korduna.

Otišla sam rano, tek su VIS "Trio" Steve, Mary i Steven mlađi počeli svoju odličnu glazbu - no moram vam reći da me je "kraj" upravo oduševio - kraj mog stola stajala je grupa mladih i "mladih", čak sa tri harmonike, koji su svirali i pjevali iz sve sves glasa. Oduševilo me je to druženje mladih i starih, a posebno glasna pjesma i glazba mladih koji su glasno pjevali na najčišćem hrvatskom. To se rijetko čuje!

Kordunaši, što da vam kažem za jučer? Bilo mi je super! Po licima mnogih oko sebe, vidjela sam kako je i svima Vama tamo u dvorani bilo upravo super, super!!! Velika hvala na pozivu! (VK)

Post festum

"Trebali ste to tako učiniti, onda bi mi svi došli", bile su riječi, kojima je parafrazirala neke intelektualce naše zajednice, jedna moja poznata koja je sjela kraj mene za vrijeme simpozija o Marku Maruliću. Obje smo bile upravo posramljene slabim odazivom hrvatske zajednice na ovaj izvrstan događaj! Predavači su govorili gotovo polupraznoj dvorani! Istaknutih ljudi naše zajednice nije bilo! Intelektualaca nije bilo! Iz AMCA-e je bilo 10 - 15 članova, uključujući u njih i organizatore.

Upravo me je sram bilo pred gostima, a jedan od gostiju je čak i pitao: "Pa gdje su vaši intelektualci?", i pitanje i sada stoji u mojoj glavi: što bi to ova zajednica trebala učiniti da se pojavimo tamo gdje je više nego nužno, ali i ugodno i korisno? Ovaj simpozij je bio prilika da se Hrvati oduže ljudima koji tako požrtvorno rade na širenju hrvatske kulture, no "nas" nije bilo. Netko će mi reći da je AMCA izostala jer će dr. Tomasović održati predavanje AMCA-šima ovog utorka. Žalosno je to da su se članovi AMCA-e ograničili samo na jedno predavanje, a propustili tako izvrsne predavače koji su im bili na dohvat.

Ne znam da li se možemo ispričati gostima koji su sebe dali prisutnima na ovom izvrsnom simpoziju o Marku Maruliću, no da sam jučer imala "čarobni štapić" napunila bih dvoranu slušateljima - jer to bi bio, u stvari, moj poklon onima koji su propustili - namjerno ili nenamjerno - doći na ovo predavanje.

Valentina

Ovu pjesmu posvećujemo svim majkama, onima koje čuju našu pjesmu, kao i onima koje je ne čuju, ali je sigurno osjećaju....

Moja majka, moja....

*Moja majka, moja ljubav najveća,
pjesmu moju ne čuje, al' je osjeća...
pjesmu moju ne čuje, al' je osjeća....*

*Moja majka, moja sreća najveća,
suze moje ne vidi, al' ih osjeća...
suze moje ne vidi, al' ih osjeća....*

*Bože jedini, kada dođe pred Tebe,
daj joj da se odmori odmah kraj Tebe,
daj joj da se odmori odmah kraj Tebe.*

*Bože jedini, ona o tom ne snuje,
ali vjeruj, vjeruj mi, to zaslužuje...
ali vjeruj, vjeruj mi, to zaslužuje...*

*Moja majka, moja ljubav najveća,
živjela je ponosno u inat nesreća...
živjela je ponosno u inat nesreća...*

*Bože jedini, kada dođe pred Tebe,
daj joj da se odmori odmah kraj Tebe,
daj joj da se odmori odmah kraj Tebe.*

*Moja majka, moja ljubav najveća,
pjesmu moju ne čuje, al' je osjeća...
pjesmu moju ne čuje, al' je osjeća....*

S vrpce: Zlatko 2000, A. Šikić - M. Mihaljević

Sa medimurskog plesa: Vesna Simić i Mirko Gavez....

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 69/70, 31. X. 2000.

Vijesti iz naših zajednica

Nakon izložbe slika

u Neilson Galeriji, rujan - listopad 2000.

Izložba je završena, slike su skinute i sad je vrijeme reći "Hvala" svima vama koji ste došli, uživali u slikama i uveličali taj događaj.

Hvala svima koji su pomagali na mnoge načine da bi izložba bila što uspješnija. Hvala supruzi Ingi na strpljivosti, hvala Zvonku i FEC-u za novčanu pomoć, hvala Janku za upotrebu strojeva i postrojenja, hvala kolegama Darku i Oggi-ju za savjete, hvala Marku, Kim, Mike-u, Jolly, Waynu za pomoć - hvala, jer bez njihovih doprinosa izložbi ne bi bila tako svečana i uspješna kao što je bila.

Hvala "Hrvatskoj Iskri" i urednici gđi. Valentini Krčmar koja je napisala i posvetila mnogo redaka i slika promoviranju izložbe. Hvala gđi. Srebrenki Bogović što je napisala u "Hrvatskoj Iskri" prigodan povijesni opis slikarstva sa osvrtom na vrijednost ove izložbe i načinu slikanja koji je predstavljen.

Hvala radio postaji "Zvuci Hrvatske" i gosp. Ivici Lončariću na interview-u i oglasima za izložbu, a hvala i AMCA-i za obavijesti preko Interneta.

Izložba se može i dalje vidjeti na Internetu na adresi:

Još jedanput svima od srca hvala!

Ilija Vranešić, akademski slikar

Preporučamo Vam:

Zdravije je najveće bogatstvo, a bolesni bi na tu staru izreku mogli nadodati: "Najveće sreća je kad čovjek ozdravi." Mnogi od vas sa problemima prostate, masnoće u krvi, visokim pritiskom, bolovima u želucu i još drugim problemima, obratili ste se na "Nature's Way Co.", prirodnih lijekova, a vaše riječi zahvale potvrđuju da vas nismo iznevjerili.

A što tek reći o našoj kremi od majčine dušice, koju žene jednostavno ne mogu preživjeti? Ako vam je imalo stalo do vašeg izgleda, da imate glatko, nježno lice, ovu kremu ne možete nikako propustiti. U drevnim danima ona se tajno spravljala samo za dvorske dame, a danas je eto i vama dostupna! Ako niste, ne samo zadovoljni, nego jednostavno oduševljeni sa tom kremom, mi ćemo vam bez ijednog pitanja vratiti novac. Dodatna dobra vijest je što smo je uspjeti osloboditi carine, pa vam je nudimo po povoljnijoj cijeni.

A za kraj, evo i naš nagradni konkurs! Prve dvije osobe koje nas nazovu nakon što pročitaju ovaj oglas, dobit će na poklon jedan od naših čajeva, kapi, masti ili majčinu dušicu.

Nazovite "Nature's Way Co." na (905) 846-3060.

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 69/70, 31. X. 2000.

Zgrada Hrvatskog veleposlanstva u Ottawi

Congratulations, Mr. Milčić, congratulations....

I would like to take this opportunity to advise all the Croatian community that my father, Josip Milcic, architect, graduate of the University of Zagreb, Faculty of Architecture, Class of 1966, has received the prestigious Ottawa Architectural Conservation Award of Excellence (Adaptive Use Category) for the Croatian Embassy (Canada) project. The embassy is located at 229 Chapel Street in Ottawa. The original building dates back to 1895. Upon purchase by the Croatian government, the old building was renovated and brought back to its old glory; a small addition was added, and the building's use was adapted to its new function. I urge all Croatians that are in the Ottawa area to visit this fine building; it is a source of pride to see a small piece of our homeland so far away from our roots, to watch the sahovnica fly in the breeze, and to know that this is the end result of hard work and patriotism by the Croatian diaspora.

Allen Milcic

Budući događaji u našoj Zajednici....

Hrvatski Fond Slavonija poziva vas sve na ples

2. prosinca u Litvansku dvoranu, gost Šima Jovanovac. Karte \$30.00

Društvo Bosiljevo organizira svoju tradicionalnu večeru povodom 30 obljetnice postojanja društva, 11. studenog, Croatia Banquet Hall, sviraju VIS Slobodna krila, karte \$ 30.00, studenti \$15.00;

Dobit od ovog banketa ide za izgradnju spomenika žrtvama Drugog svjetskog rata i Domovinskog rata.

ZRINSKI FRANKOPAN (Toronto), poziva vas sve

11. studenog u dvoranu župe Naše Gospe Kraljice Hrvata, Toronto, 5 Croatia street

ZVUCI HRVATSKE, (Oakville) folklorni ansambl slavi

svoju 10 obljetnicu postanka, u župnoj dvorani župe Presvetog trojstva, 25. studenog, karte \$15.00, mladima je ulaz samo po \$10.00 nakon nastupa domaćina. Svira VIS Sedmi dan

Župa Hrvatskih Mučenika: godišnji banket, 18.

studenog, Litvanska dvorana, karte \$25.00 (uključujući večeru), svira VIS Plavi dim

Karlovac klub banquet, 11. studenog u dvorani župe Presvetog Trojstva u Oakvillu, karte na vratima \$ 30.00 (uključujući večeru), mladež slobodni ulaz nakon 9 sati. Svi su dobrodošli!

Najnovije vijesti Priredila: V. Krčmar

PREMA PRVIM NESLUŽBENIM REZULTATIMA HSP-u najviše glasova na izborima u Petrinji

PETRINJA - Odziv birača na prijevremenim lokalnim izborima u Petrinji bio je ispod očekivanja. Prema neslužbenim i privremenim rezultatima, na birališta je izašlo oko 5000 birača, što je manje od trećine upisanih. Prema obavijestima iz stranačkih izbornih stožera, na najviše biračkih mjesta pobijedila je Hrvatska stranka prava, što je mnoge iznenadilo. Kao što se moglo i očekivati, u Mošćenici je najviše glasova dobila Hrvatska narodna stranka, a u Hrastovici Hrvatska seljačka stranka. Prema izjavi predsjednika Gradskog izbornog povjerenstva Mateja Glušića, izbori su protekli regularno, bez nesporeda, a nekoliko sati nakon zatvaranja biračkih mjesta u izborno povjerenstvo nije stigao ni jedan prigovor. Prvi neslužbeni i privremeni rezultati znat će se danas ujutro. Nakon konstituiranja novog Gradskog vijeća i izbora gradonačelnika prestat će i funkcija Vladina povjerenika, koju je obnaćao Stjepan Mladenović. (Večernji) 30. listopada

USTAVNE PROMJENE U ČEMU JE SPOR SDP-a I HSLS-a OKO PROMJENA USTAVA

Suzdržanost dviju predstavnica HSLS-a - Dorice Nikolić i Jadranke Katarinčić-Škrlj - pri glasanju o ustavnim promjenama u Odboru za Ustav, poslovnik i politički sustav, vjerojatno je bila razlog što je predsjednik tog odbora SDP-ovac Mato Arlović prilično oštro dan nakon toga zaprijetio izborima. HSLS-ove predstavnice u Odboru za Ustav glasovale su protiv ponajviše zbog odredbe koja daje predsjedniku Republike mogućnost raspuštanja parlamenta bez prethodnog izglasavanja

OSTAVKA

MIROSLAV BLAŽEVIĆ SVOJU ODLUKU DA ODLAZI S MJESTA IZBORNİKA NOGOMETNE REPREZENTACIJE PRIOPĆIO PREDSDJEDNIKU VLATKU MARKOVIĆU Ćiro: Pritisak je neizdrživ, moram odstupiti!

ZAGREB - Nekoliko minuta prije 17 sati, kako je prijedopodne najavio, Miroslav Blažević uprizorio se u Ilici 31. Tamo, ispod natpisa "Kempuh", Ćiro je znatijeljnijim novinarima ponovio: - Odlazim, jer taj pritisak, taj otvoreni linč više ne mogu trpjeti. Ne spavam noćima, vodim borbu sam sa sobom. Još da se borim protiv dušmana, nekako bih pobijedio, no protiv sebe... Ne to nije moguće. Idem sad gore svoju ostavku dati predsjedniku Vlatku Markoviću.

Nakon dvadesetak minuta, pod svjetla reflektora, pred kamere i uključene mikrofone izašli su Miroslav Blažević i Vlatko Marković te Zorislav Srebrić, a Ado Kožul, glasnogovornik HNS-a, obznanio je već znano: - Miroslav Blažević je podnio ostavku na mjesto izbornika hrvatske nogometne reprezentacije. Trener svih trenera, kakvim su ga 98. izabrali svi treneri, sada je odstupio.

Ilički vladar Marković s dosta tuge je izustio: - Malo je reći da sam iznenađen i razočaran. Čovjek koji je od 1982. (4. svibnja) do dana našnjeg priredio toliko slavlja hrvatskom nogometu, za mene potpuno neočekivano, obratio mi se otprilike ovako: "Ne mogu više izdržati pritiske koji se ne smiruju već danima. Nalazim se u jednom stanju kada ne mogu više. Budući da mi je stalo do hrvatskog nogometa i sporta, mislim da je najbolje da odstupim".

A onda je Marković najavio sljedeće poteze. - Ostavku mogu primiti k znanju, no nikako ne mogu o njoj odlučiti. Odgodit ću put u Slavoniju, posjet i razgovore s tamošnjim nogometnim djelatnicima te odlazak na utakmicu meni dragih klubova Osijeka i Rapida. Članovi IO-a će odlučiti što budu odlučili. Mislim da ste i vi izgubili vrlo suradnika, koji vas je volio i kad ste se svađali.

Miroslav Blažević nije mogao sakriti razočaranje, niti je želio: - Pukao sam do te mjere da se više ne mogu sastaviti. Bio je to očit, nemilosrdni linč na mene. Nisam donio odluku u jednom trenutku. Prošle noći nisam niti oka sklopio, mislio sam da trebam umrijeti od jada. Još

nepovjerenja Vladi. Ta se stranka zalagala i za izbacivanje odredbi koje reguliraju tajne službe iz Ustava, kao što ih nema ni u sadašnjem Ustavu, a ni u ustavima drugih zemalja.

Iznošena su i tumačenja kako bi se tu ovlast predsjednika moglo izvlačiti iz ovlasti zapovjedanja vojskom. Igor Dekanić, savjetnik predsjednika Mesića za unutarnju politiku, zalagao se za izbacivanje tajnih službi iz Ustava jer je zakon o nacionalnoj sigurnosti pred dovršenjem. No, nemajući stav Vlade, odbor je ipak ostao kod opstanka tajni službi u Ustavu, prema prijašnjem dogovoru. Vojne službe bile bi tako u ingerenciji predsjednika, civilne u ingerenciji Vlade. Rečeno je da će odbor prihvatiti izbacivanje tajnih službi iz Ustava, ako to predlože Mesić i Vlada. No, kako doznajemo, Vlada to ipak neće predložiti. Iz Mesićevih krugova se, pak, predlagalo da predsjednik Republike nema samo nadzor nad vojnim službama nego i nad krovnom obavještajnom organizacijom, UNS-om, s obrazloženjem da bi se tako izbjegao potpun nadzor Vlade nad civilnim tajnim službama.

Zamjenicu Dražena Budiše u HSLS-u, potpredsjednicu stranke Đurđu Adlešić upitali smo slijedi li otvoreni sukob SDP-a i HSLS-a nakon oštih izjava Mate Arlovića, može li razilaženje u spomenutim temama ugroziti donošenje Ustava, ali i njihove odnose u cijelosti. - Pomalo mi je dosadilo ponavljati da HSLS jest pouzdan partner, ali na svoj način i težak. Između HSLS-a i SDP-a nema sporova koji se ne mogu riješiti, pa tako i kad je riječ o članku 104. Ustava, koji regulira raspuštanje Zastupničkog doma - rekla nam je Đ. Adlešić. Budišina zamjenica smatra da se oština izjava vodećih ljudi SDP-a, izrečenih na stranačkom skupu, može protumačiti kao posljedica predizborne atmosfere u toj stranci, koja na početku prosinca ima izbornu konvenciju.

Izjava potpredsjednika SDP-a Mate Arlovića teška je politička prijetnja kojom se želi zamagliti bit i to ne samo oko promjene ustava, nego i oko onoga što su danas osnovna i najžešća pitanja života u Hrvatskoj. A to je njezin oporavak i razvitak, zapošljavanje i socijalna sigurnost - rekao je jučer pred novinarima dr. Vilim Herman, potpredsjednik HSLS-a. (Večernji list)

jednom sam pročitao sve članke posljednjih dana, shvatio sam da je ova odluka neminovna.

Potom se okrenuo posteru "kockastih" iza svojih leđa, na kojem je slavje nakon bronze u Parizu 98. - Tko može zaboraviti sve ove godine, ovu generaciju? Žao mi je jer mislim da sam mogao priuštiti svima još jednu takvu radost.

Spominjao je "otrovne" napise, no i otkrio gdje se sve prelomilo: - Razočaran sam nedosljednošću članova IO-a, da su nakon sastanka na kojem su mi dali povjerenje drugi dan u novinama vrtjeli drugi film. Pročitao sam tako da je jedan rekao da se glasovalo da bi bio protiv Ćire (Uljan, op. p.), a dan prije smo razgovarali, sve izgledili. Da su oni stali iza mene, sve bih ostalo izdržao, no ovako ne želim biti razlogom njihove razjedinjenosti. Žao mi je što su sve to iskoristili za prikupljanje nekih osobnih političkih poena.

Spominjao je pritiske, no svaku mogućnost da je prste umiješala politika odlučno je odbacio: - Vjerujem da ću razočarati mnoge, no bio bih potpuno neistinit kad bih rekao da je bilo tko iz politike izvršio i najbanalniji pritisak na mene i tako potencirao moj odlazak.

Ćiro ne gaji iluziju da bi "nogometni ministri" mogli odbaciti njegovu ostavku. - Ne, gospoda će s lakoćom to prihvatiti. Razlog njihovih kritika je u svakom slučaju malo čudan, a ja imam svoje dostojanstvo i ponos. Ne, ništa se ne može promijeniti, sve ostalo bio bih još jedan cirkus oko mene.

Na upit vidi li svog nasljednika, Ćiro je ispalio: - Onaj član IO-a iz Dubrovnika (Vićan, op. p.) rekao je da ima pet kandidata, pitajte njega - zaključio je Ćiro.

Dojam je da se više ne može vratiti, predomisliti, previše je ranjen. Danas točno u podne u zagrebačkom hotelu "Intercontinental", nogometni "ministri" će raspravljati o Blaževiću, koji će biti nazočan sastanku IO-a. (Večernji list, 24. listopada)

Marulićev simpozij: prof. Ralph Bogert (UofT), dr. Ivo Tomasović (U of Zagreb) i dr. Vinko Grubišić (U of Kitchener)

ževnika koji je "Juditom" učinio preokret u hrvatskoj književnosti. Marulić je bio vrlo popularan u svoje doba, tako da se mimo može reći kako je "Juditom" počela europeizacija hrvatske književnosti, no on nikad nije zaboravio narod kojem je pripadao, pisao je "horvacki"! Nakon dr. Tomasovića predavanje je održala Gabrijela Mecky, Njemica, a o arhitekturi Splita i o utjecaju političkih i ekonomskih prilika u Hrvatskoj na arhitekturu tadašnjeg doba iscrpno je govorila Milka Zlomislić, mlada arhitektica iz naše zajednice.

Što reći na kraju: znanstveni simpoziji znaju biti dosadni, no ovaj, zbog izbora tema kao i načina predavanja, bio je jedan od onih koji će nam ostati u sjećanju dugo vremena. Naučili smo mnogo, vidjeli mnogo, no moram opet istaknuti rad naših mladih, predavača koji su došli iz svih krajeva svijeta u Toronto, na proslavu imena Marka Marulića, oca hrvatske književnosti - pred skoro praznu dvoranu, što je naša sramota. Čestitke organizatorima i velike zahvale predavačima su puno premale. riječi. (VK)

"Stupanje Konoplje na Kordunu"

Moram vam reći kako sam jučer, 28. listopada na večeri koju je pripremlilo društvo Kordun u prepunoj dvorani župe crkve u Oakvillu, shvatila kako nisam bila u pravu: uvijek sam mislila kako su Kordunaši "ozbiljni" ljudi - a to su vam pravi veseljaci! No, uz to narodno veselje, u toj dvorani u Oakvillu bilo je još nešto: prijateljstvo i druženje, koje se može tražiti. Naime, ovo društvo je u stalnoj vezi sa društvom iz Clevelanda, koji su jučer bili njihovi gosti, a kako čujem, ta izmjena gostovanja je stalna.

Sa "Stupanja": Gosp. Mile Paulić, gđa. Kate Stepić (Cleveland) i Ignac Lesar (Cleveland) s lijeva na desno

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 69/70, 31. X. 2000.

Ovo društvo "Kordun" djeluje već dugo godina na našem području, i njihov rad je zaista hvale vrijedan. Do sada su pomogli svoje područje na više načina, a jučerašnja večera bila je za pomoć dvoje bolesnih, Anike Medved, koja hitno treba operaciju bubrega, te devetogodišnje Ivane Salopek, oboljele od tumora na mozgu. Po priložima koji su počeli pristizati, sigurna sam da će oni svoj cilj ostvariti, kao što su to ostvarili do sada!

Za vrijeme svečanosti...

Večeru je otvorio gosp. Mile Paulić dobrodošlicom i pozvao je predsjednika Antu Mrkonju da kaže par riječi. Predsjednik Mrkonja je pozdravio prisutne i pozvao ih da se pridruže akciji pomoći oboljelima. Nakon predsjednika na pozornicu je izašao vel. Ilija Petković, koji je u svom kratkom govoru (a nakon njega blagoslovu) rekao kako ovi običaji koje gledamo danas na pozornici, bili su nekada dio života, u doba naših baka i djedova. Istaknuo je važnost čuvanja tih običaja, jer samo time se čuva prošlost i omogućuje budućnost. HRVATSKA ISKRA je isto bila službeni gost (prvi puta u toku tri godine izlaženja) i u svom kratkom govoru istaknula sam važnost zapisivanja događanja u našoj zajednici, i novina kao takovih.

Na vratima su bili Tomo Pleš (lijevo) i Franjo Grašić (desno)

Nakon govora, na pozornicu su nastupili naši veseli Kordunaši. Teško mi je opisati taj izvanredni ugođaj, smijeh dvorane, zanimanje i živost svih prisutnih dok smo gledali dobro uvježbane glumce Kordu-

Stranica 41

Gosp. Marinko Pipunić, slikar, pred svojom slikom Vukovara u dvorani Hrvatskog doma u Kitcheneru

Baš zbog te vrlo lake obaviještenosti potrebno je i dalje širiti zajedništvo, gledati na razvoj događaja u Hrvatskoj, s posebnim težištem na događanja oko Domovinskog rata, i reagirati. Prisutnima je čestitao na neumornom radu podsjetivši ih kako je ovaj ogranak HDZ-a osnovan čak i prije osnutka HDZ-a u domovini. Na kraju govora dr. Grubišić je predstavio HRVATSKU ISKRU i mene, urednicu, te su prisutnima u dvorani bile podijeljene kopije HRVATSKE ISKRE za upoznavanje.

Kako je put za mene do Kitchenera dugačak, napustila sam dvoranu dosta rano kad se ples uz dobru hrvatsku glazbu tek razigrao. Nasmijana i ozarena lica prisutnih bila su dokaz da takovih večera treba i više. Organizatori, HDZ Kitchener, bio je vrlo srdačan domaćin, te ovim člankom svim organizatorima ove večere zajedništva, a posebno gosp. Slavku Petračiću - velika hvala. (VK)

IZLET ČLANOVA DRUŠTVA AMCA

Nakon vrlo uspješnog teniskog turnira početkom rujna, AMCA je 14. listopada organizirala "Jesen u Kanadi", izlet u prirodu, za članove i prijatelje Društva bivših studenata hrvatskih sveučilišta. Oko tridesetak ljubitelja prirode skupilo se u Hilton Falls Conservation Area, sjeverno od Milтона, i krenulo na šetnju po prekrasnom sunčanom danu. Put je vodio prvo oko jezera, a onda uz blagu padinu u gustu šumu s obiljem jesenskih boja u krošnjama drveća. Kod jednog raspuća grupa se razdvojila - oni koji mogu više hodati pošli su na Beaver Dam Trail, dok su oni malo sporiji odlučili pogledati slikoviti vodopad. Umorni, ali vrlo zadovoljni, izletnici su se na koncu našli u obližnjem kafiću, da se osvježe i izmijene svoje dojmove.

AMCA-ši prije godišnje skupštine

Društvo AMCA je održalo svoju godišnju skupštinu 22. listopada. Nakon izvještaja predsjednika gosp. Nikole Demarina i burne diskusije o budućem radu, prisutni članovi su izabrali aklamacijom sedam članova Upravnog odbora, od ukupno njih 13. AMCA teniska večera se održava 28. listopada, a 31. listopada će akademik dr. Mirko Tomasović članovima društva održati predavanje o pjesniku i humanisti Marku Maruliću. Hrvatski veleposlanik gosp. Andrija Jakovčević će govoriti članovima AMCA-e o svom radu 15. studenoga. (DD)

Simpozij o Marku Maruliću

U subotu 28. listopada na U of T održan je simpozij o životu i radu oca hrvatske književnosti Marku Maruliću, koji je živio i radio u 15-16 st. Prije nego se osvrnem na ovaj izvanredan simpozij moram se zahvaliti ogranku "Croatian Academy of America", koji su izvršno organizirali ovaj znanstveni simpozij. Trud koji je mala grupa ljudi stavila u ovaj rad ogroman je, no rezultati su isto tako bili izvrsni. Na ovom simpoziju vidjeli smo mlade Hrvate, drugu generaciju mladih znanstvenika, koji su fakultete i doktorate završili na kandskim i američkim školama, a rade u našim zajednicama. Nažalost, kao i prošle godine, ovaj izvrstan simpozij naša zajednica je "pregledala" - dvorana je bila skoro prazna, tako da ti mladi Hrvati koji nisu zapustili svoju zajednicu, nisu bili predstavljeni nama - na našu štetu. No, nemojmo zaboraviti imena Anite Mikulić-Kovačević, Milke Zlomisljić, Vlade Bubrina, Gabrijele Mecky i drugih, jer ti mladi ljudi će pronijeti ime Hrvatske vrlo daleko.

Marulićev simpozij: prije izvrsnih predavanja u razgovoru prof. Ivo Šoljan, gosp. Vladimir Bubrin i Anto Periša

Nakon uvodne riječi gosp. Vlade Petranovića, jednog od organizatora, riječ je dobila gđa. Barabara Šešelj iz Windsora, koja je svoje predavanje otvorila riječima: "Hvala vam na pozivu jer ste mi tim pozivom otvorili novi svijet: svijet Marka Marulića, njegovog života i rada". Mislim da su te riječi označile ono što smo svi mi, koji smo bili prisutni, doživjeli: interesantan svijet oca hrvatske književnosti, koji je već u 15. st. pisao na hrvatskom jeziku. Njegova mnogobrojna djela, sabrana u 15 svezaka, prevedena su na mnoge jezike svijeta, i interesantna je činjenica da su neki znanstvenici naučili hrvatski kako bi mogli čitati djela Marka Marulića u originalu.

Jedan za drugim redali su se izvrsni predavači: Anita Mikulić-Kovačević, Vladimir Bubrin sa izvrsnim prijevodom teksta Marka Marulića, koji je donio oduševljeni pljesak dvorane, dr. Vinko Grubišić o Marulićevim dijalozima i dramama, pa onda predavanje dr. Ive Soljana, koje je postavilo Marka Marulića koji je živio u 15-16 stoljeću u naše današnje doba. Nakon dr. Ive Soljana na podij je izašao gost iz Hrvatske dr. Mirko Tomasović, koji se je upravo morao zadržavati i budno pratiti vrijeme kako ga ne bi prešao: toliko je njegovo znanje i zanimanje o Maruliću. Dr. Tomasović je u svom vrlo interesantnom predavanju, nabije- nom raznim interesantnim informacijama predstavio Marulića, koji je bio ne čovjek svog doba, već čovjek koji je bio izvan svog doba, knji-

Vijesti na engleskom News in English

By: S. L. Butkovic

Most of Mesic's proposals rejected

ZAGREB (HINA) - Parliament will debate draft amendments to the constitution on Nov. 8, as planned, and deadlines will not be changed., the chairman of parliament's committee on the constitution, Mato Arlovic, said on Tuesday after a session at which the committee rejected most of the proposals moved by President Stipe Mesic.

Earlier today, a member on Mesic's think-tank in charge of constitutional amendments told reporters the president and Prime Minister Ivica Racan had held consultations today, and that Racan had expressed willingness to postpone adopting the amendments.

Before the committee on the constitution wrapped up today's session, Mesic had said that work on the amendments was hurried when it should be serious, include experts and opinion of their most eminent representatives.

One of the more complex issues, the dissolution of parliament, remains unsolved, he said, adding the other issues the committee had to tackle were less contentious and would be easier to solve.

The committee accepted some of Mesic's proposals, for instance that in the future, the president of the republic does not have to submit to parliament annual reports on the state of the nation. A provision under which the president accounts for abuse of office was excluded, also at Mesic's suggestion.

The committee turned down Mesic's proposal under which the president supervises all intelligence services, instead including in the draft another

under which the president directs and supervises only the work of military intelligence services.

Commenting on the latter provision, Vladimir Seks of the Croatian Democratic Union party said Mesic and the ruling coalition's two strongest parties, SDP and HSLs, had evidently come to an agreement, an allegation resolutely dismissed by Zdravko Tomac of the Social Democratic Party (SDP).

The committee on the constitution also turned down Mesic's proposal to reinstate the term "head of state" into the draft, and another that the draft exclude the so-called "dual control" institute under which the president establishes consular offices and appoints and relieves ambassadors at the proposal and with the co-signature of the prime minister.

A provision under which the president appoints the governor of the central bank was also given a thumb down.

A "no" was given to an SDP proposal that the constitution contain a provision under which the president takes part in creating foreign affairs. The committee explained the draft amendments already gave the president powers to this effect.

Accepted was a proposal by the Croatian Peasant's Party that the parliamentary speaker act as president in case the latter is prevented from performing his duty, and that the prime minister do so if both are prevented.

The committee accepted a proposal by the Croatian Party of Rights (HSP) that the constitution should envisage the possibility of calling a referendum on any one issue to receive signatures of ten percent of citizens. The party announced its deputies, together with the Christian Democrats, could vote in favor of the constitutional amendments, albeit on condition that consensus be reached as to procedure for dissolving parliament.

The committee turned down a HSP proposal that the draft erase the term "regional self-government" which the HSP maintains would stand for a "quiet federalization of Croatia". Justice Minister Stjepan Ivanisevic said that regional self-government, a term the committee eventually accepted, was a condition imperative to decentralize Croatia.

The committee turned down a proposal moved by the central bank under which

the bank would be in charge of currency rate stability.

Bosnian Croats must exercise their rights through B/H institutions.

ZAGREB (HINA) - Bosnian Croats, as all other Bosnian citizens, must exercise their rights through institutions of Bosnia and Herzegovina, Croatian President Stipe Mesic said on Wednesday.

Parties cannot call a referendum, he told reporters at his official residence commenting on an initiative by Bosnia's Croatian Democratic Union Party urging a referendum on the political status of Croats in Bosnia.

Criticism of pension fund

ZAGREB (HINA) - The portfolio which the HXMO (formerly called the Pension Fund) had owned in 1992 had been estimated at DM4,2 billion and last year its value was a mere DM2,8 billion.

Racan is optimistic

ZAGREB (HINA) - Croatian Prime Minister Ivica Racan on Monday said he was an optimist with regards to the adoption of constitutional changes in the Parliament.

He further said that his Government was stable, wished to see its entire mandate through, and can allow for this possibility as a realist. At Monday's news conference Racan said that as Prime Minister and the president of the strongest party within the ruling six-party coalition, he wished the Government do perform its task until the end.

VERBATIM

"Why didn't the Serbs stand up to Milosevic when their Croat, Bosnian and Kosovar neighbors were being butchered, raped and tortured?"

TIME

Anna Novic, Phoenix, Arizona

Predsjednik Mesić: Sa Jugoslavijom je definitivno gotovo

Pred par dana, 22. listopada na radio postaji "Zvuci Hrvatske" bio je izvrstan intervju s Predsjednikom Mesićem. Pitanje koja zanimaju svakog prosječnog Hrvata, a posebno nas u dijaspori, postavio je Predsjedniku Stipi Mesiću gosp. Zvonko Čelebija, naš sugrađanin. Zahvaljujući ljubeznosti vlasnika radio postaje "Zvuci Hrvatske", gosp. Lončariću, HRVATSKA ISKRA je dobila ovaj izvrstan intervju, za koji zahvaljujemo u ime naših čitatelja.

P. Gosp. Predsjedniče, dobro došli na hrvatski radio "Zvuci Hrvatske" iz Toronta.

- Pozdrav Vama i svim Vašim slušateljima

P. U tijeku su rasprave o ustavim promjenama. Kako Vi imate državničko iskustvo, recite nam da li su to dobre promjene hrvatskog Ustava i da li Hrvatska kreće prema parlamentarnom sustavu?

- Da, Hrvatska će uvesti do kraja parlamentarni sustav, ali uz Predsjednika koji je u toj strukturi čvrsta točka sistema. Znači, Predsjednik je neposredno biran i zbog toga ima i određene ovlasti koje garantiraju čvrstinu sistema.

P. Gosp. Predsjedniče, znamo da dobro surađujete s mladima, pa nas zanima da li ćete proširiti suradnju s visokim školstvom i uključiti i mlade stručnjake u pronalaženju rješenja gospodarskih problema u našoj Republici?

- Upravo sada radimo na novoj strategiji razvoja Hrvatske, koja mora poći od toga da se promovira proizvodnja, da se promovira izvoz jer to je jedina mogućnost da se zadrže mladi u Hrvatskoj. Ali trebaju se otvoriti i nova radna mjesta. Da bi se to postiglo mora se mijenjati monetarna politika, koja mora biti u funkciji razvoja, a nije naš cilj da imamo čvrstu valutu. Ona mora biti realna valuta, a realna valuta znači - kuna u odnosu na konvertibilne mora biti realna. Onda je to garancija da ćemo i svoju proizvodnju i svoj izvoz promovirati, a tu je onda šansa i za mlade. Mi smo išli sa jednom strategijom razvoja informatike jer onaj tko bude kasnio u informatici - taj neće uhvatiti vlak za Europu.

P. Ovih dana aktuelan je problem studentske prehrane. Recite nam nešto u vezi toga?

- Hrvatska nije funkcionirala dovoljno kao pravna država i zakon se često puno puta selektivno primjenjivao, tako da je za neke vrijedio, za neke nije vrijedio, pa je postojala i takva praksa da je studentski centar u Zagrebu, pa i drugi Studentski centri - da su imali svoje dobavljače, što je sasvim normalno, jer to je veliki broj ljudi koji se hrani. Onda su dobavljači birani, umjesto da su dobavljači pozivani na natječaj, pa onaj koji ima najbolju kvalitetu i cijenu, da bude izabran - išlo se na biranje i po podobnosti, što je štetiilo studentskoj prehrani, jer su se nabijale cijene, a sve su plaćali studenti.

P. Hrvati u dijaspori uvijek su osjetljivi na spominjanje Jugoslavije. Zanima nas kako Hrvatska misli urediti te susjedske odnose, a da nemamo utisak da smo nešto svoje pogazili.

- Često puta moram odgovarati na takva i slična pitanja: naime, sa Jugoslavijom je definitivno gotovo i o tome više ne treba gubiti riječi. Prvo, nitko normalan u svijetu ne bi podržao nekoga tko bi htio ponovno stvarati Jugoslaviju. Dva puta su pokušali stvoriti Jugoslaviju i svaki puta su strani faktori u tome sudjelovali i svaki puta je ta Jugoslavija - i prva i druga- nestale u krvi. Nitko normalan više ne misli ponoviti i treći puta grešku. Posebno u Hrvatskoj to nitko ne misli. Međutim, imamo onih koji od svoga hrvatstva žele napraviti profesiju i sada najprije postave jednu tezu, da netko želi Jugoslaviju. Onda tu tezu napadaju kako bi istakli to svoje hrvatstvo. Međutim, hrvatstvo se može isticati jedino tako da tko radi za Hrvatsku, a Hrvatska može funkcionirati samo ako njene institucije države funkcioniraju. Prema tome, koji su se borili za Hrvatsku borili su se da institucije ove države funkcioniraju, da svi građani pred zakonom budu jednaki, i na kraju da aktiviramo svoje privredne resurse i da živimo bolje. To je bio naš interes, a nikakve asocijacije sa sadašnjim ostatkom Jugoslavije, ili bilo s kim ne dolazi u obzir, jer naš strateški cilj je Europske unija i poduzimamo sve da ispunimo što prije naše uvjete, kao i Nato pakt., To su naši ciljevi.

P. Hoćete li nam nešto reći o Vašem svjedočenjima u Haagu. Neki ljudi pričaju da ste Vi direktno svjedočili protiv Republike Hrvatske, pa nam recite, molim Vas, točno onako kako ste rekli u Haagu i što ste svjedočili?

- Ja sam bio pozvan kao svjedok na dva procesa: jedan proces je bio protiv Slavka Dokmanovića, bivšeg gradonačelnika Vukovara i drugi proces bio je protiv Gen. Blaškića. Što se tiče Slavka Dokmanovića, kao što se zna, on se nakon što je trebao saslušati kaznu doživotnog zatvora,

objesio u kaznionici u Haagu. Moram reći, zašto je on morao dobiti doživotnu robiju: zato jer nije ništa poduzeo da spriječi pokolje, da spriječi ubijanje poslije pada Vukovara, a posebno nije ništa poduzeo, a morao je poduzeti, da se spriječi tri stotine ubistava koji su izvršeni na Ovčari, a pobijeni su naši zarobljeni ranjenici. Ja sam u tom slučaju svjedočio indirektno, jer rekao sam: Kao bivši komandant jugoslavenske vojske kojeg JU vojska nije slušala (jer je slušala Miloševića, nije slušala mene) znao sam da me neće poslušati, ali sam preko svih medija pozvao JU-armiju da se vrati u kasarne i da se prestane miješati u politiku i da pusti da se bivša jugoslavenska kriza razriješi na političkom planu, a ne upotrijebom vojske. Oni to nisu poslušali, oni su i dalje provodili Miloševiću agresiju na RH i BiH, i jasno sada mnogi iz toga vrha, zajedno sa Miloševićem, očekuju haaško suđenje. Ja sam na sudu znači rekao, da ja nisam mogao spriječiti vojsku, ali sam im dao na znanje da će svaki onaj koji ne bude izvršio zapovijest odgovarati danas ili sutra. To je trebao učiniti i Slavko Dokmanović; kao gradonačelnik se trebao ograditi. Morao je pozvati one koji su se spremali za ubijanje, da to ne smiju činiti. U tom slučaju on bi prošao daleko bolje, naime, ne bi ni došao do Haaga. Što se tiče gen. Blaškića, ja sam rekao o njemu samo jednu rečenicu, a to je da sam o njemu kao vojniku čuo sve najbolje, a da o njegovom radu ne znam ništa.

P. Da li postoji ikakva izjava kojom ste vi diskreditirali Domovinski rat i hrvatske branitelje i da li ste Vi ikad takvu izjavu dali za vrijeme rata i poslije rata, i sada u vrijeme Vašeg predsjedničkog mandata?

- Tako što može samo reći bolestan um, netko tko je zlonamjeran. Ako bih bio protiv Domovinskog rata, bio bih protiv sebe, jer i ja sam u njemu sudjelovao. Na mene su izvršena tri atentata, ja sam te atentate preživio, prema tome i ja sam se, svakako, borio, na svoj način, za samostalnu Hrvatsku, makar je to svakom dobronamjernom jasno. Međutim, nije jasno onima koji bi htjeli da se pljačka dozvoli, onima nije jasno koji bi htjeli zloupotrijebiti zakon, da mogu zloupotrijebiti svoju poziciju, da mogu uzimati poduzeća - a da ih ne plaćaju; da mogu pljačkati poduzeća, da mogu pljačkati banke - njima ne odgovara pravna država. Ja se borim za pravnu državu i ako neki branitelj odgovara, on ne odgovara zato što je branitelj, nego odgovara zato što je osumnjičen eventualno za neko kažnjivo djelo. Ako Vi jednog postolara, jednog šnajdera, ako vi jednog pravnika ili liječnika privedete u policiju, on je vjerojatno osumnjičen za neko krivično djelo, a ne zato što je liječnik, ne zato što je advokat, ne zato što je šnajder, ili postolar, nego zato što je ili učinio saobraćajni prekršaj ili je učinio neko drugo kažnjivo djelo. Tako i ako neki od naših branitelja odgovara, on ne odgovara zato što je branitelj, nego zato što je osumnjičen za neko kažnjivo djelo. Evo sada je ubijen Ljubek. Njega je ubio jedan bivši branitelj. I sad taj je branitelj u zatvoru i čeka suđenje. Da li on odgovara zato što je branitelj ili odgovara zato što je počinio krivično djelo i zato što je ubio Matiju Ljubeka, najpoznatijeg hrvatskog sportaša? O tome se radi. Međutim, oni koji iskrivljuju stvari, oni to postavljaju na drugi način da bi zaštitili vjerojatno neke svoje djelatnosti.

P. Da li Vi mislite, da li bi trebalo prestati "ganjati vještice" po Hrvatskoj, po Zagrebu i da li bi možda bilo bolje kad bi se ta naša Vlada usmjerila više prema ekonomskoj strani, a jedan dio, možda, 10-15 ljudi izdvojila koji bi radili taj posao, gledali u prošlost, što su ljudi napravili prije. Da li Vi mislite da bi to bilo bolje i da li će se to dogoditi u skoroj budućnosti?

- Ja mislim da je ovo pitanje na mjestu: Hrvatska Vlada treba se orijentirati kako riješiti današnje probleme, kako smanjiti broj nezaposlenih, jer zapamtite 360.000 je u Hrvatskoj nezaposleno na 4.5 milijuna stanovnika. To je prevelika brojka koja opterećuje cijelo hrvatsko društvo. Znači, Vlada treba usredotočiti svoju djelatnost na aktiviranje proizvodnje i na zapošljavanje. Vlada mora poduzeti sve da mi kao zona sigurnosti budemo privlačni za strani kapital, koji mora doći direktno u našu privredu i da je aktivira i da je povezuje sa privredama razvijenog svijeta. To je ono što mora Vlada napraviti i mora napraviti strategiju razvoja u ovih nekoliko godina u kojoj neće biti dovoljno 3,5 stopa rasta.

Događaji u našoj zajednici

Međimurska večera

14. listopada ove godine naši Međimurci imali su svoju tradicionalnu jesensku večeru. U gotovo prepunoj dvorani slovenske crkve na Browns line Međimurci su ugostili drage goste iz zajednice izvršnom i obilnom večerom, posebno dobrom kavom, kao i kolačima. Za mojim stolom bila je diskusija o tome kako je ovo najbolja međimurska večera do sada. No, moram priznati, da sam kao i do sada svake godine, željela nekakve "štruklje", prave međimurske štruklje, no kako mi govore kuharice - "preveć je to posla, gospica!". Znam ja to, no nekako mi se čini, i duboko se nadam, kako će se jednog dana na stolu ipak pojaviti vruće štruklje. Prije nego prijedem na sam događaj, moram spomenuti kako su se u kuhinji kuharice zaista naradile, a vidjeli smo tamo mnogo poznatih "oznojenih" od rada lica. U razgovoru mi je rečeno kako je jedna od kuharica, gđa. Ana Kos, međumirska sneha, uštedjela (ili pridonijela) ovoj udruzi zaista mnogo novaca kuhajući ovako dobre večere.

Međimurska večera: gosp. Duško Abramović, bračni par Lajtman (s lijeva na desno)

Ova večera, kao i svaki događaj koji organiziraju Međimurci od početka rata do sada, organizirana je za skupljanje pomoći za one koji trebaju. Posebna je potreba za Dječji dom u Čakovcu, za čiju gradnju ovo društvo stalno skrbi. Na stolu sa slikama o ovom domu, koje je slikala gđa. Viki Tolley - vrijedna članica ovog društva - za vrijeme svoje posljednje posjete Međimurju, vidi se napredak doma, koji udomijuje hendikepiranu djecu Međimurja. Ovo društvo, hrvatsko društvo "Međimurje" samo je jedno od mnogih koji stalno pomažu gradnju i opskrbu ovog doma. No, ovo društvo ne pomaže samo ovaj projekat, već i pomaže djecu palih branitelja, ranjenike i sve što treba ovom kraju naše domovine, kao i široj Hrvatskoj.

Bračni par Plačko, na međimurskoj večeri

No, mislim da je ova večer bila potpuno drugačija od svih ostalih, te smatram kako je ovo društvo "Društvo Međimurje" jedno od rijetkih koje je shvatilo kako treba isticati vrijedan rad svojih članova, tako da budućnost društva neće biti u pitanju. Mi, dragovoljci (a u te ću svakako uvrstiti i sebe i mnoge od vas) znamo koliko se svatko od nas odriče kad odlazi dati svoju pomoć tamo gdje treba. Trpe i naše obitelji, i dom i posao, i rijetko kada se netko sjeti spomenuti te ljude, koji tako velikodušno dijele ono što nam je najdragocijenije: vrijeme i dušu sa cijelom zajednicom. Ovaj puta ovo društvo se je sjetilo svojih žena, vrijednih članica ovog društva, koje od samog početka nastanka do danas, neumorno rade. Ovaj čin, nagrađivanja četiri članice ovog društva: gđe. Ane Oletić, Marije Radiković, Nade Premuž i Nade Nađ, stavio je ovo društvo u one posebne, jedinstvene. Baš zbog toga što muški članovi društva cijene i poštuju rad članica, koji se vidi i osjeća u svakom trenutku, ovo društvo ima jasnu budućnost. Radila sam u mnogim udrugama, no do danas nitko se od tih udruga nije među sobom, onako prisno i ljudski, sjetio svojih članova ili članica, sjetio njihova rada - i zahvalio im, kao što su to Međimurci napravili, jer, ne zaboravimo, svi ti koji rade u našoj zajednici, rade za ovu zajednicu! Ne mali broj ljudi iz naše zajednice dobilo je ordene, no mislim da ova prava međimurska srca, koja su muški članovi ovog društva poklonili svojim članicama s kojima već toliko godina dijele i dobro i zlo - značila su u ovom trenu množda više od onih medalja, koja su učinila toliko podvojenosti u našoj zajednici. Dok su u Croatia banquet hallu, za vrijeme podjele medalja, neki čak i zviždali odlikovanima - u dvorani slovenske crkve pljesak za nagrađene Međimurke bio je zaglušujući.

Odlikovane Međimurke

Čestitamo Međimurcima na izvršnoj večeri, na dobro organiziranoj zabavi, dobrom društvu, a posebno im velike čestitke idu što misle na svoje članstvo. Čak i da nisu bili pokloni za nagrađene članice Hrvatskog društva Međimurje - sama ta gesta bila je više nego velika. Predsjedniku društva, gosp. Ivanu Lajtmanu, posebno velike čestitke i najbolje želje, uz zahvalu na pozivu na ovu izvršnu večeru. (VK)

Zajedništvo HDZ-a u Kitcheneru

U subotu 21. listopada u Hrvatskom domu u Kitcheneru održana je večera mjesnog odbora HDZ-a Kitchener pod nazivom "Zajedništvo". U manju dvoranu ovog lijepog Hrvatskog doma, čiji su zidovi oslikali pok. Kazimir Čipera i voditelj radio postaje Marinko Pipunić slikama iz Hrvatske (Zadar, Mostar, Zagreb, Vukovar, Dubrovnik itd.) skupilo se oko 70-etak ljudi iz Kitchenera i okolice. Nakon kraće dobre večere, i uz dobru glazbu "političara" koji su prešli u "glazbenjake" svi prisutni su se zaista dobro zabavljali. Vidjelo se kako su se društva za stolovima ugodno osjećala te subotnje večeri.

Gost večeri bio je dr. Vinko Grubišić, koji je održao kraći govor o trenutačnoj situaciji u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, te pozvao prisutne da nastave sa radom, jer nitko od nas nema danas pravo reći kako nije dovoljno obaviješten o događajima u svijetu, kao i u Hrvatskoj.

Priznanja su često stimulans i obveza, biti u budućnosti bolji i aktivniji. Ima mnogo vrijednih i nesebičnih žena u našoj zajednici koje su zaslužile najviša priznanja, ali ih nisu dobile. Dobili su ih neki drugi, tko zna po kojem kriteriju. Ima društava u našoj zajednici koja su registrirana preko tridesetak godina, ali nitko se nije sjetio da je poneko priznanje i te kako poželjno i potrebno.

- Moji Međimurci su, kako vidite, posebni. Treba li zahvaliti za to podneblju odakle jesmo ili nečemu drugom ne znam? Činjenica je to, da naši dečki cijene nas žene i naš trud, i da nam bez imalo kompleksa to javno priznaju. Hvala im što su takvi kakvi jesu, a najbolji su, kao što smo i mi najbolje! Što da vam kažem još o nama do to da smo u upravu društva odabrali najbolje - od predsjednika do tajnika, a svaki član isto tako osjeća svoju važnost u našem društvu.

P. Dok Vas slušam, silno želim biti član Vašeg društva. Sve mi je tako "cool", što bi rekli mladi. Da li je sve naj, naj?

- Zavisi što pod tim podrazumijevate. Što se tiče prijateljske atmosfere u društvu, ima je; zapravo svega ima, samo mladosti nema. Problem je dovesti našu djecu u društvo. Prosjek godina je 50-tak.

Gđa. Oletić:

Koliko sreće u jednom malom zlatnom srcu!

Poslije nas, nisam sigurna da će društvo funkcionirati. Nije to samo problem našeg društva. I drugi imalu slične probleme. Možda trebamo udruženi praviti drugačije i za mlade primamljivije programe, kako bi se naša hrvatska društva održala u životu i poslije nas. Mislim da je to naša hitna obveza.

P. Čula sam kako mnogi na zabavu dolaze zbog Vas?

-To mi je drago čuti. Može biti. Ljubav se ljubavlju vraća. Ljudi osjećaju da ih volim, a i ja osjećam da i oni vole mene. To se ne da sakriti. Lijep je to osjećaj, voljeti druge ljude, biti od pomoći, činiti dobra djela. Ne treba prijatelje cijeliti po pravdi, nego po srcu. Osjećam kako me moji prijatelji vole sa svim mojim nedostacima, a to je, morate priznati, nešto najuzvišenije. Čovjek ima stotinu veza sa drugim ljudima za koje misli da su prijatelji, a koji to nisu nego samo po izgledu. Ljudi se međusobno drže ne iz osjećaja prijateljstva, već da se ponekad pobjegne od ozbiljnih i dubljih razmišljanja o životu. Sve vrste odnosa među ljudima su bolje od ružne samoće koja izjeda ljudsku dušu.

Hrvatska

ISKRA

S međimurske večere: vrijedni Međimurci na baru

Ivica Puhalo:

Quo Vadis, Croatia?

A.G. Matoš: "Dok je srca, bit će i Kroacije!"

Kao gladni psi među sobom se tuku...
Zjapi kljun lešinara,
smiju se pohlepni zubi sa istoka VUKU!

A hrvatskoj majci suze teku
iza crnog vela,
za sinom što je život dao,
za drugove udobnih fotelja!

U zaborav pali Vukovar, Radić,
sve krvave sa istoka pljuske.
Gakču, kljuju po svetinjama pljuju -
O Bože - te slijepe guske!

U mračni tunel Balkana
zar nas opet vodi politika "druga" -
Tradicijski staro vjeran:
"Najlakše k cilju pognuta repa" -
Gospodar uvijek slab,
ali dobar pod opankom sluga!

Gospodo drugovi, otvorite uši,
čujte gmljavinu sa Arkada:
to grobovi širom domovine se ruše.
Mrtvi se u njima okreću -
gdje vam je lice, poštenje, savjest,
zar imate srca i duše!!!

Jer... vapaji se čuju
diljem nacije:
"I razuma treba uz srce
da bude Kroacije!"

P.S. Naš dugogodišnji "prijatelj" drug David Owen već nudi Srboslaviji teritorijalne kompenzacije (zna se na čiji račun) da se postigne "Balkan - wide stability (čitaj "Serbility).

Predsjednik Republike Hrvatske gosp. Stjepan Mesić

Preporučujemo.....

Kresimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

Preporučujemo Vam:

GENERALTURIST TRAVEL SERVICE LTD.

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

General Turist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agancije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7, FM od ponedjeljka do petka od 14:00-15:00, te nedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40AM)
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Rd., Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com **Fax: (905) 602-8899**

JASNA BELOŠEVIĆ MATIĆ, DIREKTORICA SEKTORA MAKROEKONOMSKIH ANALIZA U HGK:

Prvo politička stabilnost

Ni jedna mjera ne može imati efekte na kratak rok. Pa i mjere koje je dosad donijela Vlada, a koje mi u Hrvatskoj gospodarskoj komori podržavamo, u smislu rješavanja nelikvidnosti i zapošljavanja, dat će efekte možda tek kroz godinu dana.

Najvažnije je da Vlada u zemlji osigura političku stabilnost. Drugo, pod hitno treba donijeti strategiju razvoja, a treće, treba voditi računa o tome da se razvija tržišna a ne administrativna ekonomija. To su ključni preduvjeti bez kojih nema dolaska stranog kapitala, a naše je gospodarstvo nedovoljno akumulativno i suviše nelikvidno da bismo se sami mogli izvući iz gospodarske krize.

Smatram da je glavna prepreka odazivu stranih investitora dosad bila politička nestabilnost i nefunkcioniranje pravne države, a sada naročito spora, odnosno nedovoljno efikasna administracija.

U međuvremenu treba i dalje poduzimati mjere za rješavanje nelikvidnosti, koje su naročito usmjerene ka daljem pojeftinjenju kapitala, odnosno smanjenju kamatnih stopa, te utjecati na banke da svoju likvidnost, koja im je poboljšana smanjenjem obvezne rezerve, usmjere u kredite poduzetnicima. (Večernji list, 14. listopada)

VLADA

BANSKI DVORI: OSNIVA SE URED ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOGA KRIMINALA

Granić: Zna se koliko stoje mirovina, ispit ili bolnički krevet, a ništa se ne poduzima!

ZAGREB - Ured za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminala mogao bi biti osnovan do kraja ove godine, smatra ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević, koji je jučer Vladi predložio pravni put koji bi u najkraće vrijeme doveo do osnivanja te institucije. Organizirani kriminal i korupcija uzeli su velikog maha u Hrvatskoj, kaže Ivanišević, a postojeće institucije nisu u stanju provesti dovoljno brze akcije da bi se tome suprotstavile. Stoga bi se na temelju posebnog zakona osnovao posebni ured za suzbijanje kriminala, a Hrvatsku na to obvezuje i nedavno ratificirana Kaznenopravna konvencija o korupciji.

Policijski dio novog ureda ostaje u MUP-u

Ured bi imao državnoodvjetničku komponentu, dok bi policijski dio i dalje ostao u MUP-u, ali bi državni odvjetnici iz ureda mogli davati izravne zadatke kolegama u policiji. U istražnom sudstvu poseban bi odjel bio za suradnju s uredom. Ured bi bio nadležan za područje cijele Hrvatske, a ispostave bi se možda otvorile u Rijeci, Splitu i Osijeku. Ivanišević je naveo neke institucije koje bi se regularale posebnim zakonom. Npr. status pokajnika, zaštićenog svjedoka, pravila oko pretraživanja prostorija i oduzimanja imovinske koristi. Talijansko iskustvo govori da se upravo iz tog izvora financiraju talijanski istovrsni ured i zaštićeni svjedoci, što tamo stoji milijune dolara.

Ministri su zdušno podržali osnivanje ureda, kao i Ivaniševićev pristup koji tu instituciju ne sukobljava s drugim zakonima i ovlastima drugih državnih tijela. Ministar Čačić iznio je primjer iz kojeg se razabire kako korupcija može biti blizu državnim tijelima. Prošle je godine pod kapom Ministarstva za socijalu izdano 37.112 rješenja za invalidske mirovine, a ove godine dosad ih je izdano 805, i ukupan broj neće preći 1100 invalidskih mirovina. Nije moguće da se za toliko smanjio broj invalida, zaključio je Čačić upozoravajući da je i ovdje riječ o nekom organiziranom lancu. Zamjenik premijera dr. Goran Granić predložio je da svako ministarstvo iznese što bi trebalo napraviti da se spriječi korumpiranost, jer javna je tajna koliko stoji penzija, koliko ispit, a koliko bolnički krevet, a ništa se oko toga ne poduzima. Ministarstvo pravosuđa zaduženo je da najkasnije do kraja godine pripremi nacrt zakona o radu i ovlastima ureda za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminaliteta.

Vlada je na jučerašnjoj sjednici također utvrdila nacrt zakona o sprečavanju zloporabe opojnih droga. Od najavljena tri porezna zakona, pred ministrc je došao samo nacrt općeg porcnog zakona, a zakon o lokalnim porezima te izmjene Zakona o porezu na promet nekretnina bit će na dnevnom redu kasnije, kad budu pripremljeni pravni akti za decentralizaciju države. S obzirom na to da neke sugestije stručnjaka iz

Dr.ĐURO NJAVRO:

Očuvanje niske inflacije

Ako bismo rangirali važnost pojedinih poteza, na prvo bih mjesto stavio očuvanje niske inflacije i stabilnog tečaja, uz socijalnu stabilnost, kao okvira svekolikog napretka. Drugo, potrebno nam je stvaranje takve društvene klime koja će se odlikovati redom i povjerenjem u poduzetništvo, štednjom, domaćim i inozemnim ulaganjima. U svakom slučaju, treba izbjegavati političke afere i ne unositi ih u gospodarski život. Na taj se način, naime, ljudi isprepadaju, oni koji imaju novac za ulaganja to ne čine.Nadalje, smatram važnim osiguravanje poštivanja zakona za sve, bez iznimki. Na četvrto bih mjesto stavio uredno i odgovorno vođenje državnih financija i optimalnu pripremu proračuna za iduću godinu. Također, ističem važnost žurnog sređivanja zemljišnih knjiga, što će otvoriti mogućnost hipotekarnih kredita, a time i ulaganja.

Želite li znati sve o našoj zajednici?
Slušajte radio postaju "Zvuci Hrvatske"
Radnim danom 2.00 po podne, FM 100.7,
Nedjeljom, 12.00 PM; AM 15.40

Ministarstva pravosuđa nisu bile uvažene pri izradi nacrtu općeg poreznog zakona, ministar pravosuđa Ivanišević napomenuo je da to nije zajednički rad, nego isključivo prijedlog Ministarstva financija. No nije se protivio tome da nacrt zakona ide u prvo čitanje.

Ukinuta 20-postotna carinska zaštita za uvoz kukuruza

Vlada će dobiti od Svjetske banke 400 tisuća dolara za "projekt izgradnje djelotvorne društvene i gospodarske komunikacije". Jučer je donesena odluka o pokretanju postupka za sklapanje ugovora o toj darovnici. Svjetska banka će na taj način pružiti tehničku pomoć i savjetodavne usluge za jačanje komunikacijskih sposobnosti Vlade.

Hrvatska elektroprivreda i INA idu u postupak restrukturiranja, što je priprema za privatizaciju tih poduzeća. Vlada je jučer donijela odluku o tome, zaduživši Povjerenstvo za privatizaciju javnih poduzeća da u tri mjeseca provede postupak izbora savjetnika za restrukturiranje i privatizaciju INA-e i HEP-a. Vlada je prihvatila prijedlog nadležnog povjerenstva za privatizaciju Hrvatskih telekomunikacija da pravni savjetnik za drugu fazu privatizacije bude tvrtka Baker McKenzie. Ocijenjeno je da je ponuda te tvrtke najpovoljnija, to više što je taj ponuditelj spreman na fiksnu naknadu od 690 tisuća kuna, a za pregovore sa strateškim partnerom HT-a naknada bi bila 220 tisuća dolara, pod uvjetom da strateški partner ostane isti.

Zbog ovogodišnje suše smanjeni su prinosi kukuruza, pa je Vlada odlučila privremeno ukinuti 20-postotnu carinsku zaštitu za uvoz kukuruza. (Večernji list, 27.listopada)

Služite se našim pokroviteljima

Modern Age
Plastics Inc.

50 Fasken Dr., Units 2, 3, 4,
Rexdale, Ont., M9W 1K5
Tel. (416) 675-2955
Fax (416) 675-2965

STAN TRTANJ

Custom Plastic Fabrication & Machining
Specializing in Acrylics: Designing, Displays, Advertising, Homeware

za Miroslava (brat Stefana Nemanje) i u Korčulansko-pelješkom kanalu 1409. u kojoj je potučena flota napuljskoga kralja Ladislava. Dubrovački su brodovi vodili borbe s Turcima i Mlečanima i s gusarima. Sudjelovali su i u vojnama španjolskoga kralja Karla V. protiv Alžira i Tunisa, kao pričuva u Lepantskoj bitki (1581) i u Nepobedivoj armadi Filipa II. 1588. Dubrovačka brodogradnja jedna je od najcjenjenijih u svijetu, a neki brodovi (argosy i drugi) drže se najvećima i najboljima u svojem vremenu. U odnosima Hrvata s drugim narodima i zemljama, gotovo redovno prve su veze u gospodarstvu, kulturi i politici što ih ostvaruju dubrovački pomorci, koji su često istodobno i diplomati, trgovci i znanstvenici.

DUBROVAČKI RENESANSNI VRT:

To je zajednički naziv za vrtove koji se podižu uz ljetnikovce od XV. do XVIII. stoljeća na području Republike. Specifičan tip vrta unutar vrtne umjetnosti renesanse. Samo je dvadesetak vrtova u znatnoj mjeri očuvalo cjelovitost vrtnog prostora, ali uvijek sa znakovima devastacije, ili kasnijih preinaka. Među očuvanima je perivoj Gučetić u Trstenom, vrt ljetnikovca Petra Sorkočevića na Lapadu (1521), vrt ljetnikovca Vice Stjepanovića Skočibuhe u Sudurđu na Šipanu (druga polovica XVI st.) vrt ljetnikovca Antuna Sorkočevića u Komolcu (Rijeka dubrovačka) i dr. Dubrovački su vrtovi površinom maleni, ograđeni zidom, šetnicama podijeljeni na manja polja (insule) i koncipirani s mnogo arhitektonskih elemenata (zidova, stuba, terasa, odrina, vaza, fontana, kanala, stolova, klupa i dr.) Osnovni građevinski materijal vrta je kamen, a prepoznatljiv je motiv odrina (pergola). Osim naranča, limuna i lovora, u vrtu su najčešće sadili mirtu, šipak, čemprese, lozu, jasmin i bršljan. prisutna je voda (fontane, vodena ogledala i kanali).

Muški članovi društva "Kordun" na "stupanju"

Dr. Davorka Križaj - Kapljić:

Da sam mogla

*Da sam barem mogla
zaustaviti negdje vrijeme
u beskraj pohraniti
trenutke drage, one posebne
neizmjerno dragocjene
što te nekad kasnije
iznenada tugom ispune...*

*Da sam barem mogla
zaustaviti negdje, ukrasti
onu toplu večer proljetnu
davno pokraj škole zaboravljene
kad zemlja i ljubice mirišu
poslije prvih kiša i ljubavi,
a netko pjeva glasno
"Hey there Georgie girl..."*

*Da sam barem mogla
sačuvati zauvijek
racvana popodneva ljetna
dok u sobi mama drijema
a ja spokojno udišem
zelenih vrtova mir...
vani kraj crkve.... proštenje
zvoni zvono sv. Magdalene.
Navečer: za stolom
pod jabukom sastat će se svi...*

*Da sam mogla sakriti
pjesmu cvrčka u omorici
i ljepotu kristalnog vala
što mi odnese pužve
u maloj uvali kraj hridine
gdje otac i majka sretni sjede
Ja zauvijek u sebi nosim
miris bora, soli, oleandra
i kreme za sunčanje....*

*Da sam mogla odnijeti
nekud daleko one kifle vruće
iz zidane peći neke stare kuhinje
kod tete na selu
i prašnjav put do vodopada
sred gajeva i sjenokoša
sred makova k'o krv crvenih...*

*Ali mi smo trčali
sretni na kupanje
s kiflama još toplim
djeca bezbrižna
ne sluteći tad
da vrijeme je mimo, polako
odnijelo ljeta i proljeća
osušilo perece i makove
ukralo djetinje pužve
ugaslo prve ljubavi
izblijedilo mirise
utihnulo proštenja
i žamor rodbine drage
zauvijek uspavalo roditelje....*

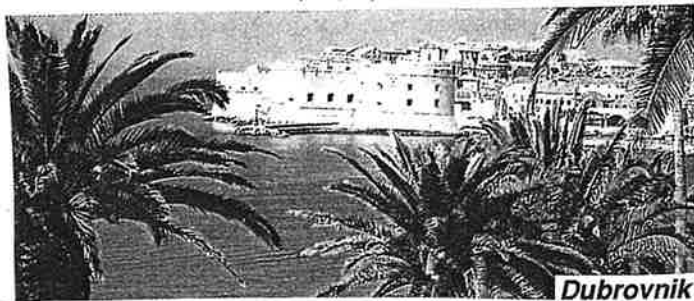
*Ah da sam mogla
ukrasti, sačuvati
pohraniti, u skute sakriti
trenutke dragocjene
pa da u neko prazno
sumorno predvečerje kriknem:
Ne, nisu to samo uspomene,
To su biseri vremenu oteti....*

Bračni par Križaj na međimurskoj večeri

Dubrovačka Republika

Dubrovačka Republika razvila se iz novoosnovanog Ragusiuma koji su početkom VII. st. podigle izbjeglice iz porušena Epidaura (Cavtata). Njima su se poslije pridružili i oni iz Salone.

Prvotni teritorij ograničio se na Astoreju, tj. kraj uz more od Zatonu do Cavtata s akvatorijem Elafita te Lokrumom, Bobarom, Mrkanom i Supetrom. Do daljnjeg širenja na kopnu došlo je zbog trgovačkih potreba. U XII. i XIII. st. razgranjuje se domet pomorskih pruga. Da bi osigurala plovidbu i zavladała najvažnijim strateškim točkama južnog Jadrana, Dubrovačka Republika u drugoj polovini XIII. stoljeća pripaja Lastovo, 1333. zaposjeda Ston i Rat (Pelješac), a u drugoj polovini XIV. st. Mljet. Tako je u cjelosti osigurala pomorsku vezu i prometnicu s Bosnom (preko Neretve) i sjevernom hrvatskom obalom i prekojadranskim lukama. God. 1399. kupila je od bosanskog kralja Primorje i uspostavila kopnenu vezu između Astoreje i Stona. Godine 1419. i 1426. dobiva Konavle s otočićem Moluntom. Na taj način Dubrovačka Republika prostrla se od ulaza u Boku kotorsku (Sutorina) do Kleka (Neuma). Privremeno je vladala Korčulom, Hvarom i Bračom (1412-17).

Dubrovnik

Dubrovačka Republika imala je najintenzivniji ritam širenja svojega gradskog područja među svim hrvatskim jadranskim komunama. Obuhvaćala je 1092 km, na kojem je živjelo oko 35-45 tisuća stanovnika. U gradu je prosjek bio između 6 - 10 tisuća. Njezine državne granice danas su granice RH prema BiH i Crnoj Gori.

U gospodarskom pogledu dubrovački teritorij nije bogat rodnom zemljom (osim Konavoskog polja), šumama ni rudnicima. Izvangradsko stanovništvo, osim trgovine na malo, bavilo se uzgojem loze, maslina, povrća, stočarstvom i medarstvom za vlastite potrebe. Otočani i pučanstvo uz more uzdržavali su se ratarstvom, ribarstvom, vađenjem koralja i pomorstvom.

Dubrovnik se ispočetka zvao *komunom*. Od XV. st. nosi službeno međunarodno priznati naziv Dubrovačka Republika (Respublika Ragusina). Po ustrojstvu vlasti i obliku države bio je aristokratska republika. Vladaње gradom i područjem Republike bio je načelno u nadležnosti Velikog vijeća (Consilium maius). Tvorili su ga muška zakonita vlastela od 18 g. na dalje po nasljednom pravu. Ono je suvereno državno tijelo koje donosi zakone, bira i potvrđuje važnije službenike, rješava državno-pravna i ustavna pitanja. Drugi najvažniji organ je Vijeće umoljenih - Senat (Consilium rogatorum), sastavljeno od 45 članova biranih na godinu dana. Ono je stvarna vlada Republike. Određuje smjernice unutarnje i vanjske politike. U tom organu kalila se sva mudrost upravljanja, diplomatska vještina i snalažljivost u svim stoljetnim prilikama i neprilikama. Treći organ Malo vijeće (Consilium minus) izvršni je organ od 11 članova s mandatom od jedne godine. Dubrovački knez (Rector) predstavnik je vlasti Republike i njezina suvereniteta. Mijenja se svaki mjesec, a opet je mogao biti izabran tek nakon dvije godine. Predsjedovao je vijećima i podnosio dnevni red i predmet rasprave.

Dubrovačka uprava bila je dobro organizirana. U državi je vladao "sklad staleža", pa je vlast bila pošteđena socijalnih nemira, društvenih potresa. Sve je bilo podređeno geslu *Non bene pro toto libertas venditur auro* (Sloboda se ne prodaje ni za sve zlato - natpis na ulazu u tvrđavu Lovrijenac). Javni interes stajao je na prvom mjestu svakom pojedincu. Zbog toga i postoji natpis na ulazu u Veliko vijeće *Obliti privatorum publica curate* (Zaboravite privatne stvari, brinite se za opće dobro). Nikome se od vlastele nije podizao spomenik zahvalnosti (osim pučaninu Mihi Pracatu, 1527 - 1607, koji je Republiku spasio od neprijatelja). Rad i žrtvovanje za dobrobit domovine bila je dužnost. Priznata vjera bila je katolička. Židovima

je bilo dopušteno prebivati i poslovati, pravoslavcima i protestantima nije.

Dubrovačka Republika površinom državnog teritorija i brojem stanovnika nije predstavljala vojničku snagu. Da bi se održala, morala je voditi takovu vanjsku politiku koja joj je osiguravala ne samo teritorijalnu cjelovitost, nego i slobodu, u prvom redu gospodarske djelatnosti. Priznavala je ispočetka suverenost Bizanta (katkad i Normana) do 1205, do 1358, trpi Veneciju, do 1526. je u sklopu hrvatsko-ugarske države, dalje do 1683. (zapravo 1808.) je turski haračar. Uživajući tursku zaštitu, koju je Dubrovačka država plaćala godišnjim tributom od 12.500 dukata, dubrovački su trgovci razvili veliku djelatnost po unutrašnjosti Balkana: Bosni, Srbiji, Makedoniji, Bugarskoj, te posebice u Posavlju i Podunavlju do Zagreba, Budima i Beča. Dubrovačka Republika bila je u veoma dobrim odnosima sa Španjolskom, koja je u XVI. st. najjača gospodarska i politička sila Sredozemlja i zapadne Europe. U sklopu tih okolnosti, a uz potporu Svete Stolice, Republika je vodila strogo neutralnu politiku. Razvila je veliku posredničku trgovinu prenoseći sirovine iz kopnenog zaleda na zapadnoeuropska proizvodna središta, u prvom redu Italije, i odatle nosila gotovu robu visoke kakvoće na Balkan. Njezini su brodovi aktivni u svim istočnojadranskim lukama, posebice u Senju, kao i u zapadnim talijanskim lukama. Sidre i u dokovima Crnog mora, Levanta, sjeverne Afrike i po čitavu Sredozemlju te u Portugalu, Engleskoj i Flandriji. Promet se osobito razvijao u doba ratnih sukoba. Tada je neutralna dubrovačka zastava smjela zalaziti među zaraćene strane i ostvarivati velike dobiti.

Uz pomorstvo i trgovinu bila je razvijena i proizvodnja soli (Ston), brodogradnja, obrti, novčarstvo. Dubrovnik je bio najjače gospodarsko hrvatsko središte. Po visini nacionalnog dohotka uvrštavao se među najrazvijenije europske države. Ostavio je najdublji trag i najčvršće korijene u književnosti, umjetnosti, diplomaciji, konzularnoj službi, slikarstvu, graditeljstvu, znanosti, pravu itd.

Od druge polovice XVI. st. počinje pad dubrovačkog gospodarstva i standarda. Sve se više osjećaju posljedice otkrića Amerike. Sredozemlje gubi pomorsko-trgovačku važnost, zamjenjuje ga Atlantik. Turska više ne igra veliku ulogu na Balkanu, poslije poraza kod Lepanta 1571. i Siska 1593. Španjolska silazi sa trona svjetske sile nakon rasula Nepobjedive armade 1588. Tzv. "revolucija cijena" gospodarski slabi neke europske države, među njima i Dubrovačku Republiku.

Godine 1667. potres je uništio velik dio grada i njegova dobra. U drugoj polovici XVIII. st. pomorstvo se obnavlja. To ipak ne zaustavlja gospodarsko nazadovanje. Vlasteoska uprava je preživjela. Njezini predstavnici polako biološki nestaju. Ti i drugi uzroci pridonijeli su skorom završetku koji je ubrzala i fizički dovršila francuska okupacija i aneksija 1808.

Dubrovačka Republika nije se obnovila na Bečkom kongresu 1815. Njezina povijest postaje u XIX. st. sastavni dio povijesti širega hrvatskog područja. Kulturna i politička baština Dubrovačke Republike odigrala je iznimnu ulogu u procesu integracije hrvatske nacije u XIX. st. kao inspiracija i podloga standardnoga književnoga jezika i kao tradicija posebno važna za samostalnost Hrvata u XIX. i XX. st.

Pomorstvo: Već u IX. st. dubrovačka mornarica odlijeva snažnoj saracenskoj navali, a potom dubrovački brodovi prevoze hrvatske i čete ostalih slavenskih arhonata pod Bari (869-871). Dubrovačko brodogravlje, zajedno s hrvatskim, koje je izaslao kralj Zvonimir, u sastavu je flote Roberta Guiscarda i sudjeluje u Normansko-bizantinskom ratu 1081 - 1085. U XV. i XVI. st. po broju, tonaži i jakosti, dubrovačka mornarica bila je neko vrijeme jedna od najjačih u Europi, jednaka i ravnopravna venecijanskoj i nizozemskoj. U "zlatnom dobu" trgovačka mornarica Republike ima 180 većih brodova (nava, karaka, galijuna) s oko 36.000 kola (oko 56,810 tona). Usprkos kasnijoj stagnaciji, još uoči pada Republika je imala oko 280 brodova ukupne nosivosti oko 25.000 kola.

Dubrovačka Republika nije imala veliku ratnu mornaricu, ali je povremeno, naoružavanjem i trgovačkih brodova, opremala ratnu flotu. Ratni brodovi su galija, galijica, brigantin, fusta, posebice se ističe ormarica. Sredinom XVI. st. spominje se flota od 6 galija, 1 fregate, 1 fuste i više oboružanih trgovačkih brodova. Najvažnije su pomorske bitke što ih je Dubrovačka Republika samostalno vodila - kod Poljica (Orašje) 1184, kada je poraženo brodovlje humskog kne-

Vijesti iz Bosne i Hercegovine

Today's letter from Ante Jelavic, Croat Member of BiH Presidency, to the President of the UN Security Council:

Sarajevo, Oct. 25.2000 "The democratically elected leadership of the Croat constituent community in Bosnia and Herzegovina should like refer to the recent decision by the Mission of the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) to Bosnia and Herzegovina (BiH) which revised the election rules and procedures in respect of the national elections scheduled for November 11, 2000. This decision represents a legal and constitutional precedent - a clear violation of the General Framework Agreement for Bosnia and Herzegovina (DPA), and a gross affront to the equality of one of the constituent peoples in BiH. Moreover, the decision may become a major source of instability in the country, because it attempts to illegally, and by fiat, change the internal organization of BiH, and thereby, the whole concept of sharing of power established by the DPA.

For two years now, this leadership has been warning the international community that the Croat community in BiH has been turning away from the Dayton-Paris agreement (DPA) in enormous numbers. The United States Information Agency has measured this drop in support from two in three to only one in three. This is significant, since the support in the other two constituent communities, the Bosniaks and the Serbs, has remained high and notably increased, respectively.

This gloomy statistic is further confirmed on the ground. Since the signing of the DPA, the Croats have left BiH in largest numbers, and as refugees and displaced persons returned in smallest numbers. This is all the more troubling, when its leadership has been most forthcoming in this respect, and has returned the largest proportion of minorities into the Croat-majority areas. The Croats have returned 38 percent of minorities, the Bosniaks 10 percent and the Serbs 4 percent.

This leadership has sought to engage the international community in a dialogue, to find ways to stop and reverse this negative trend, and to integrate the community into Bosnia and Herzegovina as an equal to the two other communities -- a right ingrained in our

PREDSJEDNIK MESIĆ ODGOVORIO NA PISMO ANTE JELAVIĆA: Probleme Hrvata u Bosni rješavat će institucije BiH

ZAGREB, 17. listopada (Hina) - Hrvatski predsjednik Stjepan Mešić smatra da bosanskohercegovački Hrvati probleme s načinom biranja zastupnika na predstojećim izborima moraju rješavati u institucijama sustava BiH, rekla je u ponedjeljak u Zagrebu predsjednikova glasnogovornica Vjera Šuman.

Hrvatski član Predsjedništva BiH Ante Jelavić u subotu je uputio pismo predsjedniku Mešiću, premijeru Ivici Račanu i predsjedniku Sabora Zlatku Tomčiću u kojem traži potporu hrvatskog vodstva za promjenu načina biranja zastupnika u Domove naroda parlamenta Federacije BiH i BiH.

"Predsjednik smatra da se svi problemi koji tište hrvatski narod u BiH moraju rješavati kroz institucije sustava BiH", rekla je Šuman za Hinau zamoljena za Mešićev komentar na ovaj zahtjev. "Predsjednik se uvijek zalagao i zalaže se za konstitutivnost Hrvata na čitavom prostoru BiH", rekla je ona.

Član Predsjedništva BiH i predsjednik HDZ-a BiH Jelavić se usprotivio nedavnoj odluci Privremenog izbornog povjerenstva OESS-a u BiH da o hrvatskim zastupnicima odlučuju i Bošnjaci i predstavnici drugih naroda a ne kao do sada samo Hrvati. HDZ BiH je zaprijetio i bojkotom predstojećih izbora ali je od toga u ponedjeljak odustao.

Glasnogovornica je rekla da predsjednik Mešić pozdravlja odluku HDZ-a BiH da neće bojkotirati predstojeće izbore jer smatra da to nije pravi način za rješavanje problema. (Slobodna Damlacija)

common Constitution. Various steps have been taken, including two letters to your predecessor, of 2 March 2000 (S/2000/170), and of 23 March 2000 (S/2000/248). Unfortunately, our calls have gone unanswered, and the high international authorities in Bosnia and Herzegovina continue to interpret and implement the already unbalanced DPA to the continuing detriment of the constituent community this leadership was elected to represent.

The most recent damaging decision in respect of the election rules and procedures is indeed a gross violation of the Constitution of Bosnia and Herzegovina, as it takes away the Croat community's sovereign and democratic right to elect its own representatives. Unless the recent decision, or the future election law, is harmonized, our country will become a state of two entities, one de jure Serb and the other de facto Bosniak, with Croats becoming de-constituted, in effect a stateless people.

The representative of the OSCE in Bosnia and Herzegovina, Ambassador Robert Berry, has said that the decision is "unconstitutional, but democratic." This obvious contradiction reinforces the legitimacy of our plight and demands. It clearly points to the problem that lies in the DPA itself and its necessary reformulation, in the direction of equality and standardization of rights and political institutions for all three communities.

This communication is a legitimate protest, and in no way should it be viewed as an affront to the territorial integrity and political independence of Bosnia and Herzegovina, nor to the co-sovereignty of neither of its two other constituent communities, nor to the noble intentions of the international community. It is made, however, with the sincere hope that it will finally spur first efforts to interpret and implement the DPA in a manner that will protect and standardize the constituency of the Croat community, for the benefit not only of that community, but also of Bosnia and Herzegovina, its neighbors and its friends."

(Razni izvori)

23. listopada - Odbor za nacionalnu sigurnost i vanjsku politiku Županijskog doma predložio će da u dnevni red zasjedanja uvrsti i raspravu o provedbi Daytonskog sporazuma i Sporazuma o posebnim odnosima Hrvatske i Federacije BiH. Također je Domu predložio da obveže Vladu da u skladu s potpisanim sporazumima i hrvatskim Ustavom hitno poduzme potrebne korake kod međunarodne zajednice da bi se osigurala primjena Daytonskog sporazuma i spriječilo odstupanje, osobito u pogledu izbornih pravila za izbore u BiH najavljene za 11. studenoga. Odbor za nacionalnu sigurnost predložio je Domu da ne prihvati izvješće o požarima u prvih osam mjeseci te da od Vlade zatraži dopunu s imenima odgovornih osoba, kao i mjesta (općina, gradova) koja nisu ispunila zakonske obveze zaštite od požara.

Pripremajući se za 47. sjednicu zasjedali su i drugi odbori toga doma. Potporu više odbora Županijskog doma dobio je Prijedlog zakona o policiji koji uređuje policijske poslove i ovlasti, radno-pravni i status policijskih službenika, organizaciju policije. Podržane su i promjene u Zakonu o lijekovima, te u Zakonu o stambenoj štednji i državnom poticanju stambene štednje kojima se, uz ostalo, otvara mogućnost građanima da svoje stambene kredite kod poslovnih banaka prebace u stambene štedionice te ih nastave otplaćivati pod povoljnijim uvjetima. (HRT)

HRVATSKA ISKRA
Vaše zadovoljstvo

The Long Goodbye: **Milosevic may be finished, but Serbia still has some questions to answer**

A son helps his mother cast her vote in Sunday's Yugoslav elections. Serbia is in a revolutionary mood. I am not saying this because there is a large crowd of people on the streets demanding Milosevic's resignation even as I'm writing these words. We have seen it all before, and it didn't change anything. I am saying this because my eight-year-old daughter comes back from school chanting anti-Milosevic slogans she learned from her friends. And because my 68-year-old aunt, who never cared much for politics, now goes out night after night, risking arrest and harassment, to put stickers with the words "He's Finished!" over Milosevic's campaign posters.

Something deep has moved beneath the murky surface of Serbian politics, and despite all the cunning and brutality, there is nothing that Milosevic can do to stay afloat. So this time he is really finished, whether he chooses to go in a nice way, perhaps settling down in some remote corner of the world, or meets a violent end in the manner of Mussolini or Ceausescu. In a matter of weeks, Serbia will be free of the man who, in the course of the past 13 years, has brought out the worst in his own country and in neighboring countries, perverting or destroying everything in his path. Like a Sleeping Beauty after the kiss of Prince Charming, Serbia will awake under Vojislav Kostunica's leadership, and everything will spring back to life again. Like an evil witch, Milosevic will disappear in a puff of smoke. We will be, as Kostunica once promised, "a dull, average European country, with an average economy, an average relationship with its neighbors, an average health care system and an average political life." Kostunica realized before anyone else that Serbian people are suffering from an overdose of history and historical ambition. He has promised them dull normalcy instead, and it worked.

But will it be that simple? Many of the people now cheering for Kostunica were throwing flowers on tanks rolling toward Vukovar in 1991. And the following year, they were firmly convinced that the citizens of Sarajevo were shooting and shelling their own children and blaming innocent Serbs. They explain in detail how the Srebrenica massacre was staged by Western intelligence agencies, and how CNN invented the ethnic cleansing of Kosovo. If they blame Milosevic for anything, they blame him for losing wars for Greater Serbia. A surprising number of smart, educated people I know believe without a shadow of doubt that Milosevic is a U.S. agent recruited by the CIA to drag Serbia into the abyss.

These are not the foundations upon which normalcy can be built. And when the revolutionary trance is over, Serbs will have to address the issue of war crimes and atrocities committed in their name. The chain of command that led to these crimes, from Milosevic to the last drunken paramilitary burning, raping and looting in a Bosnian village, will be easy to reconstruct. The war crimes tribunal at the Hague has already made great progress in this field. It will be far more difficult to explain the persistent silence and denial by so many "ordinary" people who refused to get interested in these issues before the hand of war touched their very households last year. And even then, many failed to make a connection between nato bombs and the ethnic cleansing of Kosovo.

These are complex and difficult issues. Unfortunately, they cannot be resolved in the Hague or before any other criminal court: although determining individual guilt helps, the question of collective responsibility can be resolved only by a thorough and painful public debate leading to some kind of national catharsis. So far, Kostunica has shown no ambition to initiate or encourage such a debate. He claims his primary goal is to restore democracy in Serbia, and that the opening of war wounds would interfere with that effort. He may be right. After years of drunken rage, Serbia needs time to recover from a terrible national hangover. But not too much time, or Milosevic's legacy will outlive him" and maybe even create an environment for his future clone. Mass graves and normalcy are a bad mix.

It is midafternoon, and my daughter is about to come back

from school. She was conceived during the siege of Vukovar, born in the year of the Bosnian war, and started school in the year Kosovo began to boil. Once she is old enough to ask how and why all these terrible things were possible, she will require a honest answer.

Dejan Anastasijevic, TIME's reporter in Yugoslavia, was forced to flee a year ago after his writings provoked death threats. He returned for last week's election

Ivanov: Agresori na SRJ moraju biti njezini glavni donatori

BUKUREŠT, 20. listopada - Zemlje članice NATO-a moraju postati "glavni donatori" SR Jugoslavije kako bi joj omogućili da riješi svoje gospodarske probleme, izjavio je u petak u Bukureštu ruski ministar vanjskih poslova Igor Ivanov. "Zemlje koje su sudjelovale u agresiji protiv Jugoslavije moraju postati njezini glavni donatori", rekao je Ivanov na rubu sastanka organizacije za gospodarsku suradnju Crnog mora. "Štete koje su prouzročili napadi NATO-a ne mogu biti jednostavno zaboravljene", dodao je. Ruski ministar vanjskih poslova ocijenio je također da "izbori u SRJ ne rješavaju sve probleme". "Beograd mora riješiti pitanja veza između Srbije i Crne Gore i odnose s Kosovom kao i osobito složene gospodarske probleme", precizirao je Ivanov. (AFP/Hina)

Please do respond to this interview. Especially to this paragraph:

"**TIME**": Serbs do not bear the preponderance of responsibility?

Kostunica: It's a complicated matter. If the Croatian President had not tried to revive the idea of a Croatian independent state, the Serbs would not have rebelled and Milosevic would not have had the chance to abuse that. And when it comes to war crimes, there were war crimes committed by Nato last year.

TIME EUROPE, Monday, October 16, 2000
Exclusive interview with Yugoslavia's President V. Kostunica

Vjerovali ili ne!

Milošević neće dobiti Nobelovu nagradu za mir

Oslo - (Hina-Reuters) Bivši jugoslavenski predsjednik Slobodan Milošević neće dobiti Nobelovu nagradu za mir, priopćio je u utorak direktor Nobelova instituta. Novinska agencija bosanskih Srba SRNA javila je da je Milošević, zbog njegova nastojanja da očuva Jugoslaviju i spriječi širi rat, kandidirala skupina veterana II. svjetskog rata. Geir Lundestad, direktor instituta koji dodjeljuje Nobelovu nagradu nije htio niti potvrditi niti opovrgnuti tu vijest. No za Reuters je rekao da je nominacija najlakša stvar: "Nominirati se može lako. Pomislili biste da i Sadam Husein i Milošević mogu biti na popisu, ali srećom, gotovo nikad nisu". "Da neki zastupnik iračkog parlamenta pošalje nominaciju Sadama, on bi se našao na popisu 150 (nominiranih), ali sigurno ne i na kraćem popisu", dodao je Lundestad.

Glas Slavonije, 11. Listopada

HRVATSKA U DRUGOJ JUGOSLAVENSKOJ DRŽAVI (1)

U Zagrebu je 24. i 25. srpnja 1945. održano IV. zasjedanje ZAVNOH-a. Na tom zasjedanju odlučeno je da se ZAVNOH preimenuje u Narodni sabor Hrvatske. Nakon donošenja Ustava Federativne Narodne Republike Jugoslavije (FNRJ), 3. siječnja 1946., a u skladu s tim ustavom, Predsjedništvo Narodnog sabora Hrvatske donijelo je 26. veljače 1946. odluku da se otada Federalna Država Hrvatska zove Narodna Republika Hrvatska, a njezin parlament Sabor Narodne Republike Hrvatske. U sastavu FNRJ kao savezne države bilo je 6 narodnih republika, tj. federalnih država: Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Srbija i Makedonija. Sve su te republike, kao federalne države, trebale donijeti i svoje republičke ustave. U NR Hrvatskoj u studenom 1946. održani su izbori za Ustavotvorni sabor. Taj je Ustavotvorni sabor 18. siječnja 1947. izglasao i proglasio Ustav NR Hrvatske. Svi su ustavi republika rađeni prema istom obrascu i gotovo bez ikakvih razlika.

Iako je i u nazivu druge Jugoslavije bilo istaknuto njezino federativno ustrojstvo (FNRJ), ta savezna država nije imala istinski federalizam. Članice jugoslavenske federacije, federalne republike, imale su samo formalnu samostalnost. Sva se vlast nalazila u Beogradu, u partijskom i državnom vrhu. Prema uzoru na sovjetski model vlasti i društvenog uređenja, druga Jugoslavija postala je centralistička država komunističkog tipa s naslijeđenom srpskom prevlašću.

Komunistički režim imao je posebno okrutan odnos prema Crkvi. Prema čl. 25 Ustava FNRJ crkva je bila 'odvojena od države', a građanima se jamčila 'sloboda vjeroispovjesti'. Odvajanje crkve od države nije nikakva novost u povijesti novijeg doba. Kad se to odvajanje čini u pravnim, demokratskim državama, crkvi ostaju, osim autonomnosti i sva njezina materijalna dobra, potrebna joj za što potpunije obavljanje njezine vjerske i kulturne zadaće. Kad se to odvajanje čini u nepravnim, jednopartijskim državama komunističkog tipa, crkvi se formalno ostavlja njezina autonomnost, ali joj se oduzimaju mnoga materijalna dobra, da bi je se time što više onemogućilo u djelovanju i tako uništavalo. Takvoj okrutnosti komunističkog režima bila je od 1945. izvrgnuta i Crkva u Hrvata.

Katoličkim samostanima i župama u Hrvatskoj oduzeta su zemljišna imanja i mnoge druge nekretnine. Škole crkvenih redova izgubile su pravo javnosti; tretirane su kao privatne ustanove prema kojima država nema nikakvih materijalnih obveza. Teološki fakultet u Zagrebu isključen je iz zajednice visokih škola zagrebačkog Sveučilišta.

Mnogi su svećenici politički sumnjičeni i uhođeni, fizički napadani i ubijani, izvođeni pred sudove i osuđivani na zatvorske kazne. Građani koji su išli u crkvu, vjenčavali se u crkvi i krstili svoju djecu u crkvi bili su vladajućem režimu nepoćudni. Vjernici su teže dolazili do zaposlenja i teže napredovali u svojoj struci. Rukovodeća mjesta bila su im nedostupna. Crkveni blagdani, pa i veliki blagdan Božić, nisu bili neradni dani. Mnogi svoje umrle - zbog sebe - nisu smjeli ni pokapati prema crkvenom obredu. A zbog istog je razloga i na mnogim novoizgrađenim grobnicama izostavljen križ kao kršćanski znak i znak pripadnosti vjeri.

Komunistički je režim naredio da se uhiti i Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački, pod optužbom da je za vrijeme rata surađivao s okupatorom i ustaškim režimom. Nadbiskup Stepinac već je uoči Drugoga svjetskog rata - kao čovjek vjere, duboko odan štovanju Boga i ljudskog dostojanstva - iskazivao svoja antifašistička uvjerenja, a u tijeku Drugog svjetskog rata pred okupatorom i ustaškim režimom branio je interese crkve i vjernika, osuđivao je nasilja i zločine te bio protivnik i okupatora i ustaškog režima. Zbog svega toga nije se svidao ni njemačkim ni talijanskim okupatorima, a ni ustašama. Mnogo je primjera koji svjedoče da se nadbiskup Stepinac uporno zauzimao i za spašavanje progonjenih građana Hrvatske.

U rujnu 1946., kad je nadbiskup Stepinac uhićen i potom izveden pred komunistički sud u Zagrebu, bilo je unaprijed jasno zašto ga se želi osuditi. Taj sudski proces nije potaknut krivičnim, nego očito političkim razlozima: da se slomi najuglednijega crkvenog poglavara u Hrvata kao protivnika komunizma. Sud ga je 18. listopada 1946. ipak osudio na 16 godina zatvora s prisilnim radom.

Teške progone u poraću doživljavali su i razni posjednici tvornica, trgovačkih tvrtki, grafičkih poduzeća, brodova i većih kuća. Da bi im komunistički režim mogao oduzeti imetak, proglašavao ih je suradnicima okupatora za vrijeme rata i neprijateljima naroda, osuđivao ih na zatvorske kazne, gubitak građanskih prava i konfiskaciju sveukupne imovine. Što nije oduzeto na takav način, oduzeto je nacionalizacijom, ozakonjenom 1946., 1948. i najzad 1958.

Od 1945. do 1948. provedena je i agrarna reforma, a u svezi s njom i kolonizacija. Tom je kolonizacijom u Srijemu, Bačkoj, Baranji i Slavoniji ponovno povećan broj Srba i to još više nego što je to učinjeno kolonizacijom za prve, kraljevske jugoslavenske države.

Pod komunističkom presijom i represijom u drugoj, socijalističkoj Jugoslaviji stradavali su čak i pojedini hrvatski komunisti koji nisu prikrivali svoj nacionalni identitet i koji su nastojali štiti interese svoje Hrvatske. Najpoznatiji od tih stradalnika bio je Andrija Hebrang. On je još ujesen 1944., nakon partizanskog zauzeća Beograda, povučen iz Hrvatske i imenovan za povjerenika trgovine i industrije u tadašnjoj vladi Demokratske Federativne Jugoslavije. Jugoslavenski komunistički vrh učinio je to ne zato da ga unaprijedi, nego zato da ga udalji iz Hrvatske u kojoj je djelovao nacionalno, podređujući - kako je kritički ocjenjivao taj vrh - jugoslavensko ime i jugoslavenske interese hrvatskom imenu i hrvatskim interesima. Kao ministar u saveznoj vladi u Beogradu, Hebrang se 1945. protivio nepovoljnoj zamjeni hrvatskih kuna za jugoslavenske dinare, 1946. izražavao je svoje nezadovoljstvo s razgraničenjem između republika Hrvatske i Srbije na području Srijema, a koje je obavljeno također na štetu Hrvatske, 1947. se suprotstavljao načinu planiranja gospodarskog razvoja u Jugoslaviji, pri čemu su se nekritički oponašali sovjetski modeli planiranja. Tako je postao nepodoban vladajućem partijskom vrhu. Da bi ga uklonili s političke scene, optuživali su ga za tobožnje pogreške iz vremena rata i poraća, a potom naredili i njegovo uhićenje početkom svibnja 1948. Bio je zatvoren u zloglasnom beogradskom zatvoru Glavnjači, gdje su torturama htjeli iznuditi njegova priznanja o tobožnjem neprijateljskom djelovanju. U lipnju 1949. 'utvrđeno' je da je u tom zatvoru počinio samoubojstvo, a zapravo je bio umoren. Nikad se nije saznalo ni kako je ubijen, ni gdje je pokopan. Njegova supruga, i to samo zato što je bila njegova supruga, također je bila uhićena, odvojena od troje nejake djece i osuđena na 12 godina strogog zatvora. (Nastavlja se ...)

**Preporučamo Vam ovu knjigu
Naručite ju za Božićni poklon**

NARUDŽBENICA

Naručujem jedan primjerak knjige dr. Ive Perića "POVIJEST HRVATA",
☐ hrvatski tekst, ☐ ili ☐ engleski tekst, na oko 300 stranica s ilustracijama.
Prilažem 35.00 US\$, uključujući AIR MAIL.

Naručujem jedan primjerak CD-ROM izdanja "POVIJEST HRVATA",
video i audio zapisi, 1000 fotografija, 500 str. hrvatskog i engleskog teksta.
Prilažem 50.00 US\$, uključujući AIR MAIL.
(Za više primjeraka, prvo zatražite fakturu od CTT-a preko njihovog Faksa.)

Osoba:.....

Adresa:.....

Tel:..... Fax: E-mail:

Narudžbenicu s bankovnim čekom treba poslati na adresu CTT-a:
Centar za transfer tehnologije, I. Lučića 5, 10000 Zagreb, CROATIA
Tel: + 385(0)1 61 68 497, Fax: + 385(0)1 61 18 710, E-mail: CTT@jsh.hr

MOTOVUN IN ISTRIA

MOTOVUN, a town in the central part of Istria, in the southern part of the Mirna river valley, 21 km southeast of Buje; elevation 12 m; population 590. Chief occupations include farming, wine production and livestock breeding. Situated on the regional road.

Motovun

The oldest core of the town is enclosed by well-preserved walls dating from the 13th and 14th centuries, which is today a promenade offering a unique view on the surroundings. There are several Romanesque and Gothic houses in the centre (the town gate have features typical of the early Gothic period, 14th c.). The suburban part developed on the southern slope of the hill, and a more recent residential part on the eastern ridge. A system of outer and inner fortifications with walls, towers and gates, built in the period between the 14th and the 17th centuries, connects all three parts of the town. A bell tower with a crenellated parapet on the top (13th/14th c.) in the Gothic and Romanesque style is situated on the main square as well as a Renaissance palace-castle with annexes from the 14th to the 19th centuries. A cistern lies under the whole area of the main square; the stone wells, ornamented with the town's coat of arms, date back to the 14th and 15th centuries. - The parish church of *St. Stephen* from the beginning of the 17th century has features of the late Renaissance architecture. The painting *The Last Supper* in the sanctuary is attributed to Stefan Celestio (17th c.); marble sculptures on the main altar were made by Francesco Bonazza in 1725; the armchair engraved in the Baroque style (18th c.); the paintings on the ceiling from the 18th century were made by the neo-classicist painter Giuseppe Bernardino Bisson; the organ is a work by Gaetano Callido (Venice, 18th /19th c.). The interior decoration of the church is distinguished by a gold-plated small movable altar with the reliefs depicting *The Crucifixion* and *Saints* (14th c.), the processional crucifix from the 14th century, with ornaments on the handle dating from the 15th century, a chalice with an ornament in enamel (15th c.), osculatorium (1606), reliquary (17th c.) and candelabra (from 1714 and 1739). - There is the Art Gallery in Motovun with holdings of contemporary artists.

Motovun is a representative example of the Istrian settlements of an acropolis aspect and one of the most frequently visited excursion centres of central Istria. Its attraction consists in the mediaeval ambience (the walls in the form of the ring and two semi-rings) and the view on the vineyards and Motovun Forest, which belongs to the category of forest parks.

Motovun is an ideal excursion centre including excellent offer, attractive to tourists who spend their summer holidays at the western and eastern coastline of Istria. The town has a hotel and several catering establishments. The surroundings offers walking through Motovun Forest, with truffles - a gourmet delicacy, or through the vineyards covering the south-western slopes of the hills, as well as hunting and cycling. This wine-growing region produces wines such as Motovun terrano, pinot and malmsey. In the part of the town called Kanal the cattle fair has been held ever since 1903 up to the present, every third Monday in the month.

There is a legend referring to Motovun about the giant Veli Jože, who was immortalized in Vladimir Nazor's short story.

Accommodation: Hotel Kaštel (B)

Excursions: Istarske Toplice (Istrian Therae, 5 km), Buzet (16 km), Grožnjan (12 km), Pazin (22 km).

Karolja, a village 7 km south of Motovun. First mentioned in 1258. The parish church of the All Saints was erected at the end of the 16th century; reconstructed in the mid-19th and at the beginning of the 20th centuries, completely refurbished in 1986. The graveyard church of St. Andrew, built in the 13th century, with a wooden retablo and statues.

Rakotule, a village 11 km southwest of Motovun. The graveyard church of St. Nicholas is a one-nave building of the Romanesque type with a written apse. It was erected by the Barbo family in the 14th century; in the 15th century the front of the church was extended. The walls of the earlier part of the church are adorned with frescos by two masters from the mid-14th century, the first one having painted the apse and the other the side walls of the nave.

Medimurska večera: U plesu, bračni par Lončarić

Dobriša Cesarić (1902 - 1980):

OBLAK

*U predvečerje, iznenada,
Ni od kog iz dubine gledan,
Pojavio se ponad grada
Oblak jedan.*

*Vjetar visine ga je njiho,
I on je stao da se žari,
Al oči svijlu ljudi bjehu
Uprte u zemne stvari.*

*I svak je išo svojim putem;
Za vlašću, zlatom il za hljbom,
A on -- krvareći ljepotu --
Svojim nebom.*

*I plovio je sve to više,
Ko da se kani dić do boga;
Vjetar visine ga je njiho,
Vjetar visine raznio ga.*

Nastavak sa str. 18

Konferencija za tisak je završila upitom o sadašnjem pravnom statusu HHO-a na što je predsjednik Kovačević odgovorio da ukinuće Rješenja o osnivanju HHO ministra Ivaniševića nije utemeljeno na Zakonu, te da su poduzete radnje kako bi se pokazalo i dokazalo da je ovaj HHO jedini legalan i legitiman po članu 18. Zakona o udrugama.

Za Hrvatsku Iskru Toronto

Damir Borovcak - damir.borovcak1@zg.tel.hr

Nastavak sa str. 27

čeliju! Idemo! Oprostih se od Gotovca. Kad smo se izgrlili, čim sam se okrenuo i pošao prema izlazu, začuh njegov glas:

- Bog Vas poživio! Bog Vas poživio!
- I vas, dragi maestro i Vas...
- Dovidjenja!
- Dovidjenja!

Nikada se više nismo vidjeli.

Iz: "45 hrvatskih emigrantskih pisaca", Š.Š. Čorić.

Damir Borovčak : *Hello Toronto – ovdje Zagreb*

NARANČASTO LICE BUDUĆNOSTI

Što predstavljaju narančaste poruke "Novo lice budućnosti" s kojima nas HT vizualno bombardira ?

ZNAKOVI VREMENA

Nije slučajno da smo danas svjedoci izbacivanja nacionalnih simbola i boja iz vizualnih znakova naših najjačih javnih poduzeća i institucija s područja komunikacija. Pošta, Hrvatske telekomunikacije, Hrvatska radio televizija, su uz tiskovne medije, središte javne moći i utjecaja. Zato su i od posebnog interesa kreatorima globalizacije, kao sukladnoj ideji novog svjetskog poretka. To su kuće koje predstavljaju Hrvatsku i preko naših granica, gotovo u cijelome svijetu. Gubitak nacionalnog identiteta na području dizajna stručno utvrđuje i obrazlaže u 'Hrvatskom slovu' od 20. listopada, naš dizajner svjetskog ugleda, Boris Ljubičić. Ljubičić govori i o tome kako dizajn određuje identitet zemlje za budućnost. O našoj novoj Hrvatskoj državi kaže, kako ona ima izuzetnu šansu svojim se vizualnim identitetom izdvojiti iz okruženja, i to utemeljivši se na svom povijesnom grbu! Gubitak nacionalnog identiteta uvijek je istovremeni trijumf nečije agresije, logično upozorava svjetski renomirani dizajner Ljubičić. Dakle, dizajn može svojim slikovitim jezikom otkriti pravu namjeru u svezi onoga što se želi pokazati ili poručiti. Određena promjena, kako ukidanje starog, tako i novi dizajn, može se tumačiti kao znak novog vremena, ali i kao naznaka ostvarenja budućih ciljeva.

Kažu, potrebno je čitati znakove vremena. Upravo zato je potrebno upozoriti na podvalu koja je učinjena velikom dijelu hrvatske javnosti na primjeru 'Hrvatskih pošta' - sada samo 'Pošta' ili HRT-a - novi dizajn bez prepoznatljivih crvenih hrvatskih kvadratića, a posebno na primjeru promjene vizualnog identiteta najbitnijeg hrvatskog poduzeća na području komunikacija - Hrvatskih telekomunikacija (HT-a). Prva informacija o promjeni nacionalnog identiteta HT-a stiže u Večernjem listu od 27.8.og. kada se na str. 5 pod naslovom "HT mijenja ime i izbacuje nacionalne boje", kaže kako je nakon devet mjeseci rada na tom projektu međunarodna tvrtka za takove usluge 'Interbrand' iz New Yorka dovršila posao koji se još drži u tajnosti (*podebljano: naznaka autora*). Nacionalne boje crven-bijeli-plavi, kao što se danas vidi, zamjenjene su narančastom, da bi se navodno HT iz nacionalne kompanije pretvorio u internacionalnu, iako je još uvijek u pretežnom vlasništvu Hrvatske države. Vrijednost toga posla, osobito njegova primjena, mjeri se višemilijunskim iznosima koji su nedostupni javnosti. Usporedbe radi, za isti posao Deutsche Telekom, koji je dijelom i suvlasnik HT-a, platio je 500 milijuna maraka. Velika investicija u koju se upustio HT objašnjava se skorom javnom ponudom dionica na međunarodnom tržištu, a prema svjetskim iskustvima, uspješno mjenjanje korporativnog identiteta povećava vrijednost kompanije od 10-15 posto. Osim vizualnog identiteta 'Hrvatske telekomunikacije' će promijeniti i ime u 'Hrvatski telekom', što za vrijeme prošlog saziva Sabora vladajući HDZ nije prihvatio, pisalo je, između ostaloga, toga nadnevka u Večernjem listu.

NOVO LICE BUDUĆNOSTI

Dakle kao prvo, može se zaključiti da je posao naručen odmah po okončanju zastupničkih izbora, i da se cijelo vrijeme vodio u tajnosti, kako bi kao bitan rezultat nestao hrvatski, prepoznatljivi, nacionalni identitet HT-a. Za to je nađeno navodno opravdanje o nekom kvazi povećanju vrijednosti poduzeća, što je floskula opravdanja za naivne, kako bi se odmah na početku amortizirale eventualne primjedbe o nepotrebnoj rastrošnosti uprave.

Cijena navedenih promjena je ostala tajna, ali se po procijeni mjeri stotinama milijuna dolara. Nije poznato, jesu li u te iznose uračunate i sve stavke promjene boja i znakova HT-a u cijeloj Hrvatskoj, svih HT

ureda, automobila, javnih govornica, javnih reklama, novih odora, znakovlja za zaposlene, kao i telefonskih kartica, svih papimatih dokumenata i drugog materijala ili je to samo vrijednost isisanog novca od strane američkog superdizajnera. Vrijedi napomenuti da je ovo u kraćem roku već druga skupa promjena vizualnog identiteta, nakon nedavnog razdvajanja HT-a od Hrvatskih pošta, a nedvojbeno je ponovno financirana od hrvatskih građana kao - korisnika HT usluga. Hrvatski su građani pri tom cijelo vrijeme bili prisiljeni svoje telefonske potrebe u vidu fiksnih telefonskih priključaka ostvariti i plaćati samo preko jedinog uslužitelja i to nacionalnog HT-a. A on se i ovaj puta, kao i uvijek do sada, ponio neprikosnoveno monopolistički. Ne upitavši svoje korisnike, od kojih svaki mjesec ubire ogroman novac, što oni misle o promjeni vizualnog nacionalnog identiteta. Možda je ipak potrebnije bilo korisnicima svaki mjesec uredno izdati specifikaciju utrošenih impulsa? Tako je i ovom prigodom, mjesecima u tajnosti i samovoljno, uprava HT-a odlučila promijeniti svoj identitet o trošku i na štetu hrvatskih građana.

A što su korisnici usluga HT-a posebno dobili takvim novim vizuelnim identitetom? Korisnici HT usluga u ovoj zemlji, pored dobre kvalitete usluga i čistih računa oko potrošnje impulsa, godinama priželjkuju ono o čemu se vrlo kritički osvrnuo povratnik iz Kanade S.M., u rubrici 'Embargo', 'Večernji list' od 16.9.og.. Ukratko, priželjkujemo zapadnu profesionalnost svih usluga, bez virtualnih smicalica iz zapadne radionice globalizacije i novog svjetskog poretka. Ogroman novac za ukidanje HT nacionalnih simbola plaćen je u korist američkog 'Interbrand'-a, koji nam je za protuuzvrat smišljeno poslao narančastu boju i tzv. poruku o novim vrijednostima. O tome ponovno javlja 'Večernji list' od 15.9.og., kada bilježi predstavljanje novog korporativnog identiteta HT-a kao i sada već novog imena - 'Hrvatski telekom'. U predstavljanju se kaže da će nova boja HT-a biti narančasta, a direktor Mudrinić kaže kako s tim dizajnom kompanija "šalje snažnu poruku o novim vrijednostima". O pružanju usluga građanima Hrvatske u "globaliziranom okruženju" i kako HT ipak "ostaje hrvatska tvrtka", pravdajući se, govorio je direktor HT-a Ivica Mudrinić. Mudrinić je inače poznati povratnik iz Kanade, koji je u Tuđmanovoj vladi bio osoba od predsjednikova povjerenja i dugogodišnji ministar prometa i veza. Njegov kolega, Armin Schubert, kao jedan od govornika izrekao je da "novi identitet jasno upozorava na promjenu u kompaniji", kao nužnost za drugu fazu privatizacije HT-a.

Zahvaljujući takvim HT vizionarima, prvenstveno od vlastitog interesa, danas u Hrvatskoj imamo narančaste jumbo plakate na svim glavnim međugradskim prometnicama. Narančasta boja, kao posve nova vizualna identifikacija na našim prostorima, počela nas je preplavljivati. Velikim plakatima i u gradovima, ali i u cijelokupnom tisku na čitavim stranicama, dolazi do posve nepotrebnog, hiperintenzivnog, marketinškog udara. Najprije narančasto samo na jednoj polovici plakata, a na drugoj mutan poslovan čovjek koji u hodu telefonira (prva generacija plakata), da bi kratko potom, plakat već druge generacije, bio cijeli napadno narančast s jedinom istaknutom porukom "Novo lice budućnosti". Udamička kampanja s vizualnom narančastom invazijom, posve je neuobičajena i financijski upitna za javno poduzeće koje je bez značajnije poslovne konkurencije u zemlji. Tako se porezni novac hrvatskih korisnika HT-a, još jednom preusmjerava, nemilosrdno i intenzivno troši na skupe narančaste oglase i plakate, kako bi se priviknuli na "Novo lice budućnosti".

NOVI SVJETSKI POREDAK

Treba razmisliti je li Ljubičić pravilno tumači kada kaže da dizajn

ninu. Odmah po dolasku autobusa u Zagreb, iscrpljenim, bolesnim, gladnim i pretučenim ljudima pružena je medicinska pomoć. Pojeli su svoj prvi normalni obrok nakon nekoliko mjeseci gladovanja, još uvijek uplašeni, nakon toliko vremena provedenog u paklenskim mukama. Nevini ljudi, djevojčice, dječaci i starci nisu mogli vjerovati da se preživjeli i da su napokon slobodni. "Kada je srpska vojska ušla u Vukovar, neki od nas starijih krili smo se u porušanim podrumima. Međutim, oni su nas pronašli. Krvožedni srpski rezervisti pretražili su svaki centimetar grada", rekao je 62-godišnji Vukovarac, a njegova obrijana glava svjedoči o strašnoj toruri kroz koju je prošao. "Morali smo izaći. Da nismo, bacili bi bombu i sve nas poubijali. Niti jedan od nas nije bio naoružan, međutim nisu nas prestajali tući kundacima, nogama, čime god su stigli. Tijekom puta su nas razdvajali, žene u jednom pravcu, a muškarce u drugom."

Razmjena vukovarskih ratnih zarobljenika

Slavonski Šamac, prosinac 10

Na mostu preko Save, koji razdvaja Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu razmijenjen je 661 hrvatski vojnik, civil i medicinsko osoblje iz legendarne vukovarske bolnice za 123 oficira i vojnika JNA. Istog su dana oslobođeni Vukovarci prisustvovali press-konferenciji u hrvatskom Saboru. Nalikovali su zatvorenicima iz 2. Svjetskog rata, a njihove priče o mučenju u logorima srpske armije pokazale su svu brutalnost i divljaštvo JNA koja je bezuspješno pokušavala osvojiti hrvatski teritorij. No, više od riječi govorio je izgled ovih izmučenih, bolesnih i maltretiranih ljudi.

Kronologija rata, Hrvatska 1989-1998

Vukovar

VUKOVAR nikada neće zaboraviti da od onih koji su ga napadali, Samo su gori oni što ga nisu branili, čak i kad je taj grad koji im je bio najviše što su imali u životu, tražio najmanje što je mogao: da budu u njegovim podrumima, ne kao zarobljenici, već kao svjedoci njegove patnje

Poruka Unproforu

Dopustite, gospodo, Unproforci, da ugradim svoje cigle u ovaj zid plača. Moja djeca moraju znati da su imali tatu i tko su im braća.

Vama je ovo smiješno, gospodo, i čini vam se krhak zid, no vjerujte mi, od Kineskog zida je jači jer je gorkim suzama zalit.

Kad bi znali govor cigle ove, vi biste gospodo, od srama pognuli glave i shvatili biste da su naši životi postali katastrofe prave.

No, ipak vam hvala! (Tu riječ smo uvijek znali!) I kad ste nas već upoznali primite poruku: mi imamo pravo tražiti svoju djecu koja su bila i ostala veliki ljudi - mali.

Slavica Crnjac

Knjiga "Vukovar i poslije njega", 1994

ZDENKO REŽEK

Nestali u Ovčari

HRVOJE LJUBAS, born 26.01.1971., captured 20.11.1991. in Vukovar hospital

Vukovarski podrumi

Andriana Škunca

Puni nijema odricanja u skrovištu u kojem ništa nema točno doređeni oblik

Izdržati u zatamnjenlu prostoru bez zraka bez hrane bez vode gdje se zvuk bombe odbija od vreće pijeska

Gdje se ništa ne čuje i ne vidi osim izmučene Hrvatske i onih što brane njezine opore utvrde.

TIHOMIR TOMAŠIĆ

RUDOLF TEREI

Spomen ploča na Ovčari

VJERUJUCI DA PRAVEDNI NIKAD NE UMIRU OVU SPOMEN PLOČU PODIŽE: UDRUGA HRVATSKIH DRAGOVOLJACA DOMOVINSKOG RATA I CENTAR "APEL" OVČARA 10. PROSINCA 1997.

Imra Agotić, general bojnik: Vukovarska majka

Kad bih žene cijenio po njihovim ženskim osobinama i ljepoti, onda bi svaka od njih imala određeno ime i prezime. Ali ja mislim da ljepota nije presudna. Za mene postoje samo žene godine - Vukovarske. One su već tri godine dostojne te "titule". Ne samo zbog hrabrosti i upornosti kojom traže svoje sinove i muževe, već i zbog toga što nas kao savjest svijeta stalno podsjećaju na Vukovar. Mi pokadkad to sjećanje potisnemo, ali one ne zaboravljaju i nadaju se. Njihova nada i u nama čuva vjeru da ćemo se jednog dana vratiti u Vukovar. Za ženu godine predlažem stoga - Vukovarsku majku. (1994.)

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 69/70, 31. X. 2000.

Lijepom našom....

Mojim očima (i srcem)...

Toronto, grad u kojem živim, uglavnom nije brdovit, nema "gornjeg" ili "donjeg" grada ili nečeg što bi zahtijevalo stepenice, stube (ili kak bi mi to Zagrepčani rekli "štenge, štengle"). Tko zna, možda ih i ima, no kako se mi uglavnom vozimo u automobilima (osim onih rijetkih jadnika koji sve udaljenosti prelaze autobusima, a to u ovom ogromnom gradu uopće nije lako ni jednostavno), te rijetke "štenge" mi nekako ni ne primjećujemo. Koliko se ja sjećam, nekakve štenge postoje u Edwards Gardens, pa nešto u High Parku, i dosta visoke štenge u Casa Lomi, čudu Toronta. No, kad mi netko spomene te štenge u Casa Lomi i njihovu ljepotu (koju ja i priznam), ja ne mogu a da se ne sjetim onih "pravih" štengi u mom Zagrebu.

Znam, sad će opet neki "dobrodušnici" reći - ova opet o Zagrebu. Živjela sam u Zagrebu, srce mi čezne za Zagrebom i zato se nekako najviše sjećam sitnica iz Zagreba, no isto tako želite li Vi, bilo tko od vas, napisati nešto o svom gradu - dobrodošli! Ovaj puta, kako bi rekao popularni komičar Vicki Glovacki iz zagrebačkog Varijetea "Mikrofon je Vaš" - to jest moj... ovaj puta na redu je Zagreb i poznate zagrebačke štenge.

Zagreb vam ima puno štengi, jer do Gornjeg grada, znamenitosti ovog grada, one stare jezgre, nemrete doći bez štengi. Sad su sažidali ščak i iz Lovačkog roga, i zbilja je lijepo hodati i penjati se po njima, iako su dosta strme. Pa onda one drvene štenge (koje upravo zvone dok trčite po njima) iz Mesničke ulice, tzv. Kapucinske, pa one kratke prije Kamenitih vrata, onda drvene štenge uz Uspinjaču, pa onda one dugačke štenge koje idu iz Tkalciceve kraj Zvezdarnice sve do Gornjeg grada, i jasno, one najvažnije - od Radićeve do Strossmayerovog šetališta, Zakmardijeve. A to još i nije sve, vjerujte mi! Zagreb obiluje štengama, no ove su najpoznatije.

No, vratimo se na Zakmardijeve štenge. Za vas, koji ne poznajete Zagreb dovoljno, kako bi došli do poznatog Strossmayerovog šetališta na Gornjem gradu, morate upotrijebiti štenge, koje vode od Radićeve ili Duge ulice (tak je mi Zagrepčani zovemo u svojim privatnim razgovorima) okomito na Strossmajerovo šetalište. To su mramorne štenge, tamno sive, skoro crne, a možete se i držati za gelender dok se penjete - moglo bi vam pomoći, jer uspon je jak i dug. Prvu stvar koju opazite kad se penjete po štengama je da su široke, ugodne za hod i izlizane od silnih frajera i damice koji su trčali na rendese, marnica i bakica na tržnicu, mladih damica koje su pažljivo "gackale" kak se ne bi popiknule. Spuštati se po tim štengama prema gradu zna biti i opasno, jer se izlizanost štengi još jače primjećuje kad se žurite, sklisko je i samo malo fali da se, ak niste jako pažljivi, poskliznete i "zaplovite" brže nego kaj ste namjeravali. Mnogo sam puta gledala uređene i fajn dotjerane "frajlce", mlade zagrebačke dame lijepe kak lijepi dan, namazane da ti pamet stane, kak se žure, pa ju vidiš samo kaj nije opala, pa onda hoda "kak po jalcima", na visokim petama, pazeći da se ne "razbije". Jasno, nagledali smo se mi i onih kaj su slavno opali, digli se, pogledali oko sebe i ak nitko nije reagiral - otišli kaj da se niš ni dogodilo!

Ove štenge, kao i sve drugo, no naglašavam - "ove" štenge su za mene uvijek jedna vrsta otriježnjenja i vraćanja u stvarnost. Svaki put kad se penjem ili spuštam po tim štengama mislim si o onima koji su, isto kao i ja, negdje u prošlosti, žurili ili šetali polako po tim štengama. Eto, danas ja, ili Vi, svatko od vas, hoda po tim štengama po kojima se je penjao i ban Jelačić i Starčević i Radić, ali i moji i vaši roditelji, kojih više nema - a te štenge su tu, i služe i vas i mene i one koji budu ostali iza nas, kad se o nama više nebu uopće ni znalo (osim ako ne ostavite nekakvu "črknu" iza sebe).

Neke štenge Zagreba za neke od nas imaju posebnu draž. Eto, moj prijatelj Mirko iz Mendoze spominje Kapucinske štenge (ili stube) koje vode na Gornji grad iz Mesničke i Matoševe, preko puta Kraljevske kuće. Te drvene štenge, koje zvone kak drvena burad, izgleda da su ga vodile na mnoge rendese, no kak on govori, "u moje vrijeme bil si sretan ak ti je uspjelo i dotaknuti rukicu ljubljene"... Ha, kaj velite na to? To, dragi moji, nije bilo u moje doba, i kako ona lijepa pjesma našeg popularnog Tonija Leskovara govori "i sad se buju čak i kušnuli" -- te štenge su se svega nagledale, a i danas su još tu.

Rijetko tko od nas je svjestan što znači ta postojnost onoga što nas okružuje u Hrvatskoj. Vratit ću vas samo malo u prošlost: sjetimo se

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 69/70, 31. X. 2000.

doba kad su nas nazivali "divljacima" i kak se mi ne znamo ponašati i kak bi ti Evropljani znali sve to kulturnije riješiti. Svega smo se naslušali, i kako nam obično nisu dali do riječi, jer "tko ste vi", "kaj ste vi" - nismo im obično nikad uspjeli reći o Hrvatskoj koja potječe iz stoljeća sedmog, o Kamenitim vratima iz turskog doba, o Gradecu, o starom Vukovaru, o Šenoi, Radiću, o Dubrovačkoj Republici, o povijesti takvoj kakvu bi si svaki narod mogao poželjeti - a ne mogu je imati, jer povijest se živi, a ne kupuje. Znam da sam tada često u svojoj glavi žalila te ljude, koji su na nas gledali s prezirom, jer neka samo jedamput dođu u Zagreb, shvatit će (ako su dovoljno pametni, u što sam koji puta duboko sumnjala) što je hrvatska kultura. Tko zna, baš možda stvari kao što su te štenge pokažu mnogim zapadnjačkim pametnjakovićima koliko su naši preci znali o kulturi - jedino smo imali krive susjede.

Eto, tako vam ja upravo obožavam naše zagrebačke štenge, i mislim da nema niti jednog Zagrepčana koji ne spominje sve te štenge s pomalo sjete u glasu, jer tamo smo mi živjeli, tamo smo se sastajali bilo s društvom, bilo s nekim posebnim. Koliko je od nas stvaralo svoje životne planove kod tih štengi u razgovoru s prijateljima ili roditeljima, a gotovo svatko od nas sjeća se onih poljubaca u brzini susreta na kraju štengi, onak uspuhani, sretni zbog susreta.

Danas, kad sam tako daleko od štengi koje su nam često značile povratak u stvarnost, pitam se da li sam ih dovoljno cijenila? Vjerojatno ne, baš kao ni oni mulci danas u Zagrebu koji su sve zidove na tim štengama zafarbali grafitima, tako da se ljepoća štengi gotovo i gubi. Žalosno je koji puta kako mladost ne vidi ono važno u životu, no zato smo valjda i mladi. Kad jednom dođe u ove "bolje" godine, kao što sam ja (jer nedaj Bože da mi netko počinje spominjati "starije" godine) - tko zna, možda će jednom shvatiti što su učinili onome što je toliko vidjelo a sad je dočekalo da ga nekakvi mulci uništavaju - što je upravo žalosno!

Na kraju, moj prijatelj Mirko često spominje Kapucinske štenge, dok meni srce bježi Zakmardijevim štengama i Strossmayerovom šetalištu, pa si tak gotovo svake večeri posjedim kraj jedne prelijepe slike Strossmayerovog šetališta, koju je poklonio dr. Seidl "Bedemu ljubavi" za božićnu prodaju kolača i rukotvorina. Ta slika, koju sam tada kupila s mnogo zadovoljstva, za mene puno znači, posebno onda kad mi srce traži ono nešto posebno što ne mogu naći ovdje u dosta ravnom Torontu: pogled samo padne na sliku i sve je OK.

Valentina

Bianci i Vladimir Benkoviću - sretan put u Požegu i Zagreb!

I za kraj....

I za kraj ovog manjeg obilaska Vukovara pred Vas svih postavljena je zamolba za pomoć, na koju se ne smijete oglašiti. Netko će vjerojatno reći: za koga mi to šaljemo pomoć? Za naše povratnike, prijatelji moji!

Da li znate u kakvoj su fizičkoj i psihičkoj situaciji naši povratnici u Vukovar?

Kad sam bila kod dr. Bosanac, govorila mi je o izuzetno lošem stanju povratnika, koji dožive puni šok kad se konačno vrate u svoj razoreni grad. Nakon toliko godina relativno mirnog života po raznim gradovima Hrvatske - ulazak u Vukovar postaje strašan. Povratak kućama nije ono: ulaziš u svoje, čeka te toplina kuhinje?! Ne, gospodo, ulaziš u nešto što nije tvoje (iako je na mjestu Tvoje kuće), i nema više slika obitelji, ručnog rada koji je baka plela mjesecima; nema one vitrine gdje je stajao servis koji Ti je sin kupio sa zadnjim novcem. Nema sina, Nema muža.

Eto, naši povratnici dožive šok "Vukovara" (a k tome dodajte da rijetko tko od njih ima posao), koji im onda donosi razne vrste raka, stresove, moždane i druge udare, visoki tlak s raznim posljedicama, čak i pune paralize - zato, ovaj puta otvorite srca i novčanike. Uputite pomoć Vukovarskoj bolnici, uputite pomoć onima kojima nismo mogli pomoći 1991. iz raznih razloga. Ovo Vam je svakome sveta dužnost.

Valentina

Nestali u Ovčari

Na Sajmištu i Mitnici,
Tri mjeseca krv se lila.
Hrvatska je gola ruka,
Srpskom tenku rampa bila.

Nigdje tol'ko mržnje ne bi,
Ko u srpskoj mračnoj duši,
Sve što je bilo hrvatsko,
zakla, spali i poruši.

Jecao je hladni Dunav,
Zemlja posta suzna bara,
Ave! smrti kosila je
Život drevnog Vukovara.....

Pejo Šimić

Damir Polhert

Dragi Ilović

Siniša Glavašević

ZAMOLBA ZA POMOĆ

OPĆA BOLNICA VUKOVAR

Mirogojska 5

Tel: 00385 32 441 023

E-mail: opca-bolnica-vukovar@vk.tel.hr

Vukovar, 4. 5. 2000.

Za:

Obraćam Vam se sa slijedećim zahtjevom za pomoć u ime vukovarske bolnice i njenih pacijenata čije liječenje i oporavak ovise o njenom kvalitetnom radu.

Tijekom rata 1991., bolnica je pretrpjela ogromna oštećenja. Bolnica i kompletna infrastruktura su bile potpuno uništene, pacijenti ubijani i sahranjivani u masovne grobnice. Unatoč gorkom ratnom okruženju, bolnica je liječila 2250 ranjenika, bez obzira na njihovu etničku pripadnost.

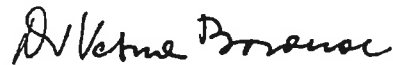
Kao i sam grad Vukovar, bolnica nosi ožiljke ratnih sukoba, ali sve jednako gleda u budućnost, koja će, nadam se, izliječiti izgled bolnice, ovog grada i njegove zajednice. Vukovarska bolnica je bila i ostala simbol izdržljivosti i pomirbe. Unatoč ratnom naslijeđu, bolnica upošljava liječnike i hrvatske i srpske nacionalnosti, koji zajedno rade, pružajući zdravstvene usluge za 54000 stanovnika vukovarskog multietničkog područja.

U zadnje dvije godine, velikodušne donacije državnih i međunarodnih ustanova omogućile su bolnici da obnovi svoju infrastrukturu kako bi zadovoljila najskromnije zdravstvene kriterije.

Međutim, dalji rad vukovarske bolnice mogao bi ubrzo doći u pitanje, jer zbog financijskih ograničenja u državnom proračunu, ne možemo zadovoljiti najosnovnije potrebe kao što su lijekovi, grijanje i hrana za naše pacijente. Trenutno, bolnica je ograničila grijanje na nedovoljnih 6 sati dnevno, očekujući da bi bolnički račun ubrzo mogao biti blokiran.

Obraćam Vam se ovom SOS zamolbom u nadi za pomoć od Vas i drugih međunarodnih organizacija, koja, vjerujem, neće stići prekasno za opstanak vukovarske bolnice.

S poštovanjem,

Brojevi računa Opće bolnice Vukovar su:

Kunski račun: 35400-603-112 (Opća bolnica Vukovar)

Devizni račun: Slavenska banka d.d. Osijek, 33600-620-16-7100909

Ovčara....

HRVATI I NJIHOVA SUDBINA

Kakav smo mi to narod?

Čitam jučerašnje dnevne novine i nalazim uobičajenu dnevnu dozu o tome što nam rade Srbi, što Muslimani, što bjelosvjetska politika. Novine objavljuju rutinsku porciju komentara o tome koliko je na to što svi-
jet o nama misli utjecala sotońska srpska diplomacija, a koliko je to mišljenje svjesno prilagođeno posve određenim svjetskim interesima.

Čitam i osjećam kako me sve to skupa užasno umara. Zapravo, više me i ne zanima. Danas me zanima samo jedna stvar: tko su zapravo Hrvati? Kakav je to narod? I, biva mi sve jasnije kako je moguće to da taj narod devetsto godina hoće državu, a nema je. Sve sam sigurnija da nisu među nama nikakav problem Srbi. Problem su nam Hrvati.

Gospoda Bush, Major, Carrington, Mitterand i ostala svjetska klika pokazali su da ih sudbina Hrvata zanima koliko i opstanak kišnih glista tamo na jugu Australije. I to nas, naravno, izluduje? Ma nemojte! S kojim pravom?

Događaji iz prošlosti češće se pamte po atmosferi u kojoj su se događali nego po detaljima koji su se doista zbili. Tako kad god prizivam sliku početka rata u Hrvatskoj, ona mi se javlja isključivo kao osjećaj tjelesne ukočenosti, TV dnevnika i sobe u kojoj je obvezno polumrak. Koliko god se trudila dozvati sliku, masakr u Borovu Selu, za mene je uvijek jauk moga sina i glava, kojom je, kao od udarca, lupio o stol. Uopće, čega se god prisjećam, bilo je u nekoj ukočenosti, i u polumraku, i mislim da je zaista tako bilo. Bilo je to zajedničko duhovno stanje Hrvatske i Hrvata, stanje koje je vjerujem, osim Božjeg prsta da se baš sad pojavi papa "komunist", učinilo da smo preživjeli.

Prije nekoliko godina na jednoj livadi na zagrebačkoj periferiji gorjele su svijeće u obliku križa. Oko svijeća pred zgradom u kojoj je smješten Međunarodni Crveni Križ, šačica muškaraca i žena u crnini nosila je transparente s krvavim križevima i slikama muževa i sinova, ni živih ni mrtvih. Službeno, oni su 'nestali'. Tri dana skupljali su se tamo u sumrak, nakon što su pokušavali uvjeriti indiferentne poslenike te humanitarne udruge da ni jedan čovjek ne može nestati. Jer, ako nije živ, onda je mrtav, a njihovo je ako su zaista humanitarci, da ih to zanima. A riječ je o trinaest tisuća ljudi! Trinaest tisuća nestalo je u Hrvatskoj u posljednje tri godine, a nikoga od Zagrepčana na livadi.

Prije godinu i nešto Hrvatska je u Bruxellesu potpisala s tada legitimnim predstavnikom Jugoslavije Milanom Panićem sporazum o zatvaranju svih srpskih logora. Sličan sporazum, potpisao je poslije u Mađarskoj, također s Panićem, i bivši hrvatski premijer Franjo Gregurić. To su službeno legalni dokumenti, pa što je onda s njima? Zar čak ni za to za nas nije nikakav uvjet koji bismo postavili u razgovorima u međunarodnim forumima? Zar ni to nije tvrdi preduvjet za razgovore sa Srbima? Ako nije, tko smo mi to, kakav smo mi to narod?

Prije odlaska u Sabor, vukovarske, vinkovačke, osječke, sisačke... majke dobile su uputu da ne budu "previše oštre". U Saboru su primljene mnogo dostojnije od te preporuke, i odlučeno im je dati priliku da govore pred Ujedinjenim narodima. No jesu li one te koje trebaju govoriti, ili bi to trebao netko drugi, po prirodi svoje državne funkcije? I koliko može biti snaga njihove riječi u New Yorku kad su na zagrebačkoj livadi stajale same oko svoga svjetlećega križa?

Je li onda čudno da Boutrosu Boutrosu i Srbima tako dobro ide?

Dunja Ujević, Večernji list, 7. studenog, 1993.

A iz Tvoga groba....

A iz tvoga groba

Rodit će se drugo sunce novo;
Tvoja žrtva - stvaralačko slovo -
Dizati će novo doba.

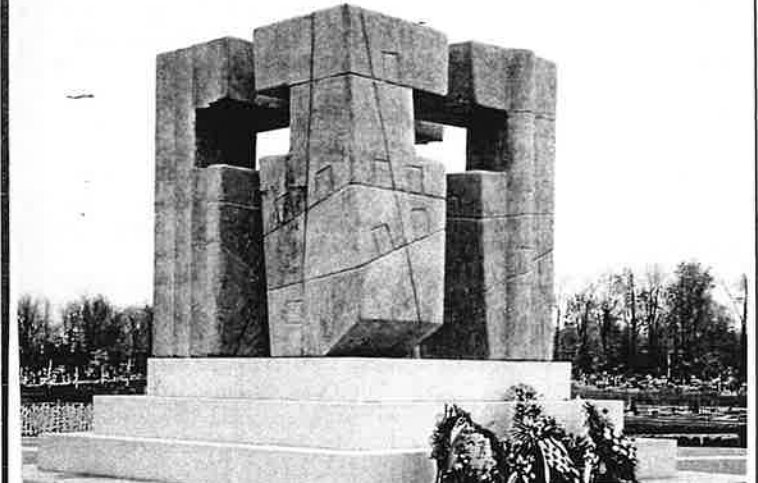
I rod ljudski slobodnoga duha
Cjelivat će vila bijela;
Vila pravde, ljubavi i kruha
I slobode i vidjela.

Silvije Strahimir Kranjčević

PROGNANICI

*U nekom gradu prognanici
slušaaju šum vjetra i kiše,
zamišljeni gledaju nekamo u daljinu,
možda vide svoju razrušenu kuću,
svoj vatrom i nasiljem poharani kraj,
možda upravo sad čuju
oduvijek im znane zvuke zvona
sa starinskog zvonika
ili možda zapanjeni slušaju
samo graktaj gavrana i crnih jata vrana
iznad njiva i šutljivih zgarišta.*

*Prognanici zamišljeni gledaju u dalj,
vode duge razgovore, katkad plaču,
tješe jedni druge ili šute
šutnjom kakvom samo crna zemlja odvajkada šuti.*

Spomen palim braniteljima i civilima Vukovara

Nema ni spomenicu, a kamoli što drugo

Nekadašnji povjerenik Vlade za Vukovar i jedan od inicijatora Zakona o Vukovaru Marin Vidić Bili još uvijek nema ni Spomenicu Domo-
vinskog rata. O tome govori u "Novom listu (1. lipnja):"Ne, nisam ja važan u toj priči. Puno je ljudi u takvoj situaciji, ali pokušajmo to shvatiti ne kao zlu namjeru, nego recimo - kao nečiji nemar. Recimo, još uvijek nitko nije u Vukovaru obavio postrojavanje vukovarskih branitelja, legendane 204. Brigade. Pa zar je to toliko teško učiniti, a tim bi ljudima to izuzetno značilo. Ako su svima toliko puna usta Vukovara kao grada heroja, pa gdje su onda ti heroji? Ako je dosadašnja Vlada propustila i zanemarivala ulogu i doprinos Vukovaraca, onda neka barem ova nova vlast pokaže svoju širinu. Vukovarci nisu ljudi kratke pameti, i znaju cijeniti ono što im se učini, ali i ono što im se neopravdano uskraćuje." Zatim dodaje kako je iz HDZ-a prešao u SDP.

"Pa, oni su primorani i kažnjeni da su sada pobijedili u izborima, te imaju veliku odgovornost da u vremenu koje dolazi ne naprave greške koje je napravio HDZ, jer i HDZ je imao povijesnu priliku nakon ratne pobjede, pa ju je propustio. Inače smatram da u SDP-u imaju osjećaj za odgovornost do povelu Hrvatsku u novo doba", kazao je Vidić. (Hrvatski branitelj, ljeta 2000)

Vi ne znate kakav je to osjećaj kada ustajete i liježete pitaajući se je li moje dijete živo. Zašto nas ne oslobode te patnje? Mrtve nitko neće uskrsnuti, ali neka nam bar vrate tijela naših najmilijih. Ako se zločin dogodio, tu se više ništa ne može promijeniti. (13. srpnja 1995)

Lice i naličje politike

KRIJESNICA NADE

Poslije Dravograda, Maribora, Celja i Bleiburga, nakon preokreta, očevi i majke, sinovi i kćeri, još su godinama čekali da im se vrate njihovi dragi. Unatoč lošim vijestima ipak su očekivali da će se jednoga dana vratiti. Neprestance se čekao nekakav znak, barem nagovještaj da bi nestali mogao biti živ. Kada gotovo više nije bilo ni nade, ostala bi moć čuda i tajne, mogućnost da se dragi i očekivani "prebacio na Zapad".

Danas kad su nam ponovno pred očima nove majke u crnini, očevi već odrvenjeli od tuge, djeca koja tuže u tome svijetu odraslih i turobnih, kao da se ponavlja prošlost. Zapravo, kao da ona nije ni prošla. Sve je gotovo isto. Samo što je nekada metafora stradanja bio Bleiburg, a sada - Vukovar. Očevi i majke odlučili su se javno trapiti gladu, na taj način još jednom pred bešćutnošću svjetske Moći posvjedočiti svoju patnju. Ali ta Moć, kao što je šutjela na Bleiburskom polju, kao što je šutjela nekoć - kada su bradati šubarani odveli ranjene - tako šuti i danas, kada još tinja žižak nade da su neki od njih ipak živi. Sada je i takve nade sve manje. Ovo je možda i posljednji pokušaj da se uđe u trag sudbini odvedenih. No cokule bradonja nisu ostavile puno tragova.

Jedna od majki s Markovog trga kaže novinarki: "Ma što ću vam govoriti, mogu samo plakati. A ni za to više nemam snage." Ta je majka - jedan joj je sin poginuo, drugi je postao invalid, a za trećim uzaludno traga - žaloban primjer kada se žalost i tuga pretvore u trajni očaj. Očajnici se više gotovo i ne nadaju. Oni još samo čekaju. Čekaju od onog sumornog dana studenog '91. Tada je "oslobodilac" Vukovara, čuveni major Šljivančanin, vojnički odrešito obećao "časnu riječ" da se nijednom ranjeniku iz vukovarske bolnice "neće ništa desiti". Kako "časna" postaje masna, major je demonstrirao "na licu mesta" prepustivši četnicima da u bolnicu "uvedu red".

Gdje su nestali ranjenici iz bolnice? Hrvatska još uvijek traga za čak 2800 svojih građana. Beograd je do sada jedino javio da je 40 građana s toga popisa mrtvo, a da su dvadesetotrojica još živi. Oko imena svih ostalih ostao je mrak. Mnoge je i pojeo mrak. Kada je kao na mjesto vukovarske tragedije pokazano na Ovčaru, "krajinski" su mračnjaci zabranili međunarodnim komisijama da ustanove razmjere zločina. Beogradski su pak proizvođači mraka odmah izvalili svoje "argumente" tipa "ustaše lažu". Jer da u toj vukovarskoj pustari "nema nikakvih ustaških kostura", nego da su samo zakopane jedino "kosti uginulih životinja", koje su dovezene poslije "deratizacije grada".

U "deratiziranom gradu" danas živi oko 20 tisuća stanovnika. Tako barem piše novinar beogradskom "Vremenu" koji je nedavno bio u tome izubijanom, zgužvanom i zgnječenom gradu, u kojemu njegovi rijetki starosjedioci "danas samo pričaju i jedino vole pričati o tome što je sve nekad u gradu postojalo". A takvih je Vukovaraca, nakon što je većina starosjedilaca stjerana u kolone i odvedena s uperenim strojcima, ostalo oko dvije i pol tisuće. Novinar "Vremena" zove ih "uglavnom suduđenim ljudima" tvrdeći kako ih je "većina uskoro prekratila ratnu priču - samoubojstvom". Možda se i među njima nalaze svjedoci sudbine njihovih nekadašnjih sugrađana?

Jesu li neki ljudi s popisa u nekom od srbijanskih rudnika, robovi koji svoje dane provode pod zemljom, ili su postali suvremenim kmetovima na nekom od vojvodanskih "gazdinstva", stanovnici nekadašnjeg i sadašnjeg Vukovara teško mogu znati. A o Ovčari, sudeći po dojmovima novinara "Vremena", vjerojatno i ne žele govoriti. Njih, piše spomenuti novinar, "ne zanimaju Hrvati", "ni živi, ni mrtvi" jer: "Njih ionako nitko i ne zove Hrvatima, nego samo ustašama." Stanari toga sablasnog grada "ustaše" spominju samo u svojim sablasnim šalama, kao one koji već odavno "grickaju travu ispod zemlje".

Uspirkos toj stravičnoj poruci iz grada strave, oni koji još uvijek traže svoje najmilije još čuvaju krijesnicu nade, grijući je svojim dahom kao promrzlo ptiče. Poslije Bleiburga život joj je produžavao spasonosnim "prebacivanjem na Zapad". Danas pak, krhkim uvjerenjem da su zarobljeni ipak "negdje u Srbiji".

Večernji list, 30. lipnja 1995.

Spomen ploča na Ovčari

MOLBA STRANCU

*Ako ikada stranče
vukovarskom ravnicom prođeš
i naiđeš na nepoznat grob,
zastani, izmoli "Očenaš"
(ako ga znaš)
na jeziku svom
i nastavi dio puta svog!*

*Znaj: pogrešiti nećeš stranče.
Ispod samoniklog žita
doista Hrvat leži.
Upamti: bio je čovjek
velikog srca
i na pragu svom je
ostavio kosti
jer nije htio
od četničkih hordi
da bježi.*

Slavica Crnjac, "Vukovar i poslije njega", 1994.

Zahvaljujući logorašima i romanu Miljenka Miljkovića "Vukovarski deveti krug": HAAG JE KONAČNO SHVATIO DA SU LOGORI ZA HRVATE POSTOJALI I U SRBIJI

Miljenko Miljković, čovjek koji je završio tri fakulteta, danas u mirovini kao glavni nadzornik MUP - a, u životu je osvojio samo jednu nagradnu igru. Bilo je to u osvit Domovinskog rata kada je u nagradnoj igri revije "Studio" na dar dobio monografiju u duhu tadašnjih vremena: "Mitrovica škola revolucionara". Niti u snu se defektolog i diplomirani pravnik, koji je na prvom radnom mjestu podučavao osnovce čitanju i pisanju, nije nadao da će baš u toj zloglasnoj Mitrovici početkom devedesetih provesti dugih devet mjeseci. Doduše ne kao revolucionar, već kao omrznuti logoraš iz Hrvatske kojem su mitrovički batinaši spočitavali ustaštvo. A Miljenko Miljković bio je uz suprugu i sina jedinca branitelj Vukovara, grada iz kojeg je otišao kao sužanj u srpske logore o kojima se danas u Hrvatskoj govori manje nego ikada. Godinama je podučavao mlade policajce kako provoditi informativne razgovore i kako ispitivati osumnjičene. A onda je sudbina napravila obrat, Miljković je postao ispitanik, logoraš, žrtva.

Šezdesetpostotni invalid Domovinskog rata i glavni tajnik Hrvatskog društva logoraša srpskih koncentracijskih logora, koje broji 2500 članova, odnedavno je i romanopisac. Prije tri mjeseca iz tiska mu je izašao roman prviženac nazvan "Vukovarski deveti krug", koji očekuje i drugo izdanje. Prvih tisuću primjeraka našlo je put do čitatelja. Ministarstvo vanjskih poslova otkupilo je pedesetak primjeraka, nešto su naručile i županije, a u knjižari Ljevak u Zagrebu u prvih je deset dana prodano petnaest primjeraka knjige koju je pohvalama obasuo i Pavao Pavličić, književnik iz Vukovara i autor pogovora.

Mjeseci u samici

- U romanu nisam od sebe želio napraviti heroja - priča Miljenko, koji je roman prvo pisao u prvom licu, a potom samog sebe nazvao Luka. - Želio sam tek svjedočiti o vremenu kada su naši vukovarski susjedi i prijatelji postali monstruozni mučitelji. Nas logoraše također smeta što je naša žrtva zanemarena. Ako je itko bio žrtva Domovinskog rata, onda su to oni koji su dali život. Odmah do njih smo mi, logoraši. On je proveo stotinu i osamdeset dana i noći u nemogućim uvjetima samice u Mitrovici, uz batine i ponižavanja, uz temperature koje su se spuštale i do minus četrnaest stupnjeva.

Miljković je od supruge grubo rastavljen u dvorištu Vinarije u studenom 1991. godine, u vrijeme pada Vukovara. Kada je htio, možda posljednji put kako piše u romanu, još jednom pogledati svoju suprugu, ugledao je stravičan prizor. Milka, majka školskog vršnjaka njihovog sina, čupala je njegovu suprugu za kosu. U istom je trenutku ugledao i Ljubinka, predratnog vlasnika papirnice Odisej kod kojega je uz suprugu kupovao vrijedne umjetničke slike. Kad god bi prije rata došli u Ljubinkovu prodavaonicu, iz obližnjeg bi se lokala donosila kava sa slagom te viski s ledom za ugledne građane i dobre kupce. No, tog studenog u Vukovaru Ljubinko je bez viskija i bez kave, ali s puno leda u očima, gledao kako se grubo odvođe njegovi kupci i samo naredio: - Izdvajajte mi mupovce i zengiste. Logoraške muke tek su počele...

Put knjige o zlu

Bivši logoraši, pa i Miljenko Miljković, ne vole svjetla reflektora. Premda je Miljković rane jeseni 1992. godine, tek nekoliko dana nakon što je razmijenjen u Nemetinu, dao potresni TV intervju Jošku Martinoviću, nema puno iskustva s novinarima. Dapače. U pet godina je Hrvatsko društvo logoraša srpskih koncentracijskih logora imalo tek jednu konferenciju za novinare. Kada su nedavno od HTV-a nime društva tražili sponzorstvo za Miljkovićev roman, uljudno su odbijeni. Da se ne stvara presedan. No, zamoljeni su da svakako HTV pozovu na prezentaciju knjige kako bi TV kamere barem zabilježile knjigu o ljudskom zlu. Tako su pozivnice za promociju poslale Mirku Galiću, Nedi Ritz i Mirjani Rakić. Nisu došli, ali nisu poslali ni kamere.

Htjeli su hrvatski logoraši da se knjiga koja je svjedočanstvo, ali ne i ideološki plakat, niti poziv na mržnju, uvrsti u obveznu školsku lekturu. Nisu dobili ni odgovor Ministarstva prosvjete i sporta. Htjeli su također da Ministarstvo kulture otkupi "Vukovarski deveti krug" za knjižnice. Dobili su tek usmeni odgovor da je komisija za otkup nezainteresirana za takvu literaturu. Puno više interesa od hrvatskih institucija i hrvatske

države za muke hrvatskih logoraša pokazali su haaški istražitelji. Do prije dva mjeseca je međunarodna zajednica priznavala tek logore iz Bosne. Unatrag dva mjeseca, zahvaljujući baš kontaktima haaškog tribunala s hrvatskim logorašima, sud u Haagu u svoje je spise uvrstio i srpske logore izvan Bosne. Hrvatski su ih logoraši izbrojali čak 130!

Zapisali su i uglavnom ratna imena zapovjednika i logorskih stražara, jer su vlastita skrivali kao zmija noge. Poslali su Haagu i imena logoraša, a u Hrvatskoj ima evidentiranih 8000 zatočenika. Sva su ta svjedočanstva o kojima se u hrvatskoj javnosti prestalo govoriti, ako se ikada i govorilo, i te kako važna za optužnicu protiv Slobodana Miloševića. Jer, kako tvrde pravnici, upravo su srpski logori na teritoriju SR Jugoslavije poput Mitrovice, Stojičevca, Bujanj potoka, Beograda... najevidentniji dokaz da je SR Jugoslavija bila agresor na Hrvatsku, ali i na Bosnu i Hercegovinu.

Logoraši čitali Pavličića i Tribusona

Miljković u romanu svjedoči da su predstavnici Međunarodnoga Crvenog križa u mitrovičke ćelije donosili, osim hrvatskih slastica i banjalučkih cigareta, i knjige. Prvo su dobili "Potonulo groblje" Gorana Tribusona te "Petu profesiju" Davida Morella. U drugoj pošiljci stigao je Borges, ali i "Koraljna vrata" Pavla Pavličića, pisca s kojim je Miljković išao u vukovarsku Gimnaziju. Poslije su stizali i Moravia, Robins, Puzzo, Sheldon..., ali najviše su logoraše grijale baš knjige domaćih pisaca, Bjelovarca Tribusona i Vukovarca Pavličića.

is Derk, Večernji list, 24. rujna 2000.)

Nestali u Ovčari

Gosp. Branko Polovina, vukovarski novinar

VUKOVARSKI ARZULAH

ANTUN ŠOLJAN

*Miro ljubiv sam čovjek,
a pomalo već i star,
al' vam velim, gospodo,
platit ćete Vukovar.*

*Satrl ste cijeli grad,
napravili gradan kvar,
stog vam kažem, gospodo,
Platit ćete Vukovar.*

*Da u mojoj kući gost
hoće biti gospodar -
ne ide to, gospodo,
platiti ćete Vukovar.*

*Što ste htjeli, zlo ste htjeli,
i bit neće nikad -
zapamtite, gospodo,
platit ćete Vukovar.*

*Dugo će još Dunav teći,
platit će se svaka stvar -
ja vam jamčim, gospodo,
platit ćete Vukovar.*